

University of Madras

B. A. EXAMINATION OF 1898.

SILAPPATHIKARAM

AND

13. PURANJARIYIRUTTHAKATHAI

4 ம் பகுதி
புரணாரியிருத்தகதை
WITH

Adiyarkkunallarurai

AND

Additional Notes

EDITED BY

V SWAMINATHA IYER,

Land Priest, Government College, Kumbakonam

Madras:

PRINTED AT THE MEMORIAL PRESS

1897.

Price—As. 6. per copy Postage extra

முகவுரை.

“சந்தனப் பொதியத் தடவரைச் செந்தமிழ்ப்
பரமா சாரியன் பதங்கள்

கிரமேற் கொள்ளுநர் திகழ்தரற பொருட்டே.”

தமிழ்ப்பாஷையிலுள்ள பழைய காப்பியமைந்தனும் ஒன்
றாகிய சிலப்பதிகாரமென்பது சேரமுனியாகிய இளங்கோவடிகளா
வியற்றப்பட்டது; கன்னியற்பொருள்கண்ட கணக்காயனார்மகனார்
நக்கீரனார் முதலிய உரையாசிரியர்களால் எடுத்துக்காட்டப்படும்

பிரமாண நூல்களு ளொன்று; சொற்சுவை பொருட்சுவைகளிற்

சிறந்துள்ளது; எவ்வெப்பொருளைச் சொல்லினும் அவ்வப்பொருளை நேரிற் றண்டாற்போல மனத்திற்குத் தோற்றும்வண்ணம்

ன்குபுலப்படுத்துந் தெள்ளிய இனிய நன்னடையுடையது; நவனும் மனைவியு மாகிய கோவலன் கண்ணகி என்பவருடைய திரத்தை விரித்துக்கூறுவது ; தமிழ்நாட்டரசர் மூவருப இராசதானிகளாகிய புகார்(=காவிரிப்பூம்பட்டினம்)மதுரை வஞ்சி யென்னும் மூன்றன் பெருமைகளையும் விளக்குவது; பண்டைக்காலத்திருந்த பலவகை மாந்தருடைய ஒழுக்கமுதலியவற்றை இக்காலத்தார் எளிதில் தெரிந்துகொள்ளுதற்குச் சிறந்த கருவியாகவுள்ளது; அரசர் நீதியிற் சிறிதுபிழைப்பினும் அவரை அறக்கடவுள் கூற்றாய்நின்று கொல்லுமென்பதும், கற்புடைமகளிரை மக்களேயன்றித் தேவரும் முனிவருந் துதித்தல் இயல்பென்பதும், இருவினையும் செய்தமுறையே செய்தோனை நாடிவந்து தம்பயனை துகர்விக்கு மென்பது மாகிய இம் பன்னையும் இவ்வுலகத்தார்க்குத் தெரிவித்தற்பொருட்டே

ரங்கோவழிகளாற் செய்யப்பட்டது; மேற்கூறிய மூன்றுபகு
யையும் சிலம்புகாரணமாகத் தெரிவித்தலின், இந்தூல் சீலப்ப
ரமென்னும் பெயர்பெற்றது.

இன்னும் இந்தூல், முத்தமிழும் வீரவப்பெற்றதாதலின்
புலிசைநாடகப்பொருட்டொடர்நிலைச்செய்யு ளென்றும், நா
டகவுறுப்புக்களை உடைத்ததாதலின் நாடகக்காப்பியமென்றும்,
உடைப்பாட்டும் இசைப்பாட்டும் இடையிடையே வீரவப்பெற்

உ முகவுரை.

ததாதலின் உடையிடையிட்டபாட்டுடைச்செய்யுளென்றும் பெ
யர்பெறும்.

இக்கதைகூடந்தகாலமும் இளங்கோவழிசன் காலமும் ஒன்
றென்றும் இது முதலில் தமிழிலேதான் அவராற்செய்யப்பட்ட
தென்றும் இந்தூற்பதிகச்செய்யுளாலும், வரந்தருகாதையாலும்
விளங்குகின்றமையின், இச்சரித்திரம் வேறுபாறையிலிருந்து
வந்ததென்று சொல்வதற்கிடமில்லை.

இச்சீலப்பதிகாரம், இளங்கோவழிகளால் தான்செய்யப்பட்ட
தற்குக்காரணமும் சதைச்சுருக்கமு மமைந்த ளள பதிகச்செய
புனை முதலிற்பெற்று மங்கலவாழ்த்துப்பாடல முதலிய பத்து
றுப்புக்களையுடைய புராணாண்டழி, காநாணாராவத முதலிய
பதின்மூன்றுறுப்புக்களையுடைய மஹாகாவிடமும், குன்றச்சூர
வை முதலிய ஏழுறுப்புக்களையுடைய வநீரகாண்டமுமாசப் பகு
க்கப்பட்டுள்ளது இதில் இஃற்றமழிந் பாசுபாடான வெண்
பா அகவற்பா கலிப்பா எனபவைமூன்று, இதைத்தமிழின் பாசு

பாடான ஆற்றுவரி முதலியபார்க்கும், பாடசபதமழின் பாருபா
 டான உரைப்பாட்டுக்கூடும் வாநுள்ளன. இவ்வுயர் மிகுதியா
 கவுள்ளது அகவற்பாவே.

இந்நூற்கு அருமபதவுரையெனறும், அடியார்க்குநல்லாரு
 ரையெனறும் இரண்டுரைக லுண்டு. அவற்றுள், அடியார்க்கு
 நல்லாருரையி லுள்ள சிலகுறிப்புக்களால் அருமபதவுரை முந்
 தியதென்று தெரிகிறது. ஒப்படியே அருமபதவுரையி லுள்ள
 சிலகுறிப்புக்களால் அவ்வுரைக்குமுன்பு இந்நூற்குப் பழைய
 வுரையொன்றிருந்ததாகவுந் தெரிகிறது. அப்பாலை இச்சாலதத
 கப்படவில்லை. இந்நூலிற் சிலசில டுடங்ளால் அருமபதவுரை
 யாசிரியர்சொண்டபாடம் வேறாகவும், அடியார்க்குநல்லார்கொ
 ண்டபாடம் வேறாகவு முள்ளன. அவை அவ்வவவிடத்துள் -
 உரைவேறுபாடுகளால் நன்குபுலப்படும்.

அருமபதவுரை, ஆங்காங்குள்ள துரிசொற்களின்பொருளை
 மட்டுமே ஒருவாறுபுலப்படுத்திச் சிற்சிலவிடத்து மேற்கோள
 களைபுடையதாய் மிகச்சுருக்கமாக இந்நூல்முழுமைக்கும் எழு
 தப்பட்டுள்ளது. அவ்வுரையாசிரியர்பெயரும் அவரிருந்தவிட
 மும் அவர்கால முதலியனவும் ஒருவாற்றாணுந் தெரிந்துகொ
 ண்ளக்கூடவில்லை.

நூல்கள்.

௩.

அடியார்க்குநல்லாருரை, அவ்வருமபதவுரையைப் பெரும்
 துலுந் தழுவிபும், சிறுபான்மை மறுதலும், சிலவிடத்துப் பத
 வுரையாயும், சிலவிடத்துப்பொழிப்புரையாய் மெழுதப்பட்டு,
 ஆங்காங்குச் சொன்னபொருணயங்களை இனிதுபுலப்படுத்தி
 உரியவிடங்களில் இயற்றமிழ்ப்பகுதியாகிய ஐந்திலக்கணங்களை
 யும், இசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழின் பகுதிகளையும் பலநூல்

மேற்கொண்டுமாத நன்குவிளங்கும் விசேடவுரையோடுகூடி
இயன்றமட்டில் ஒவ்வொன்றையும் நன்குதெரிவித்து மிகவிரி
வாக அமைந்துள்ளது. இவ்வரையாசிரியரிடமும் காலமுத
லியனவும் நன்குவிளங்கவில்லை ஆயினும் இவ்வரையாசிரிய
ர்க்கு நீரம்பையர்காவலரென்று ஒருபெயருண்டென்பதும், இவ்வு
ரை அர்காலத்திருந்த டோப்பண்ணகாய்கோனென்ற ஒரு
பிரபுவாற் பெயரிட்கப்பட்டதென்பதும் பிறபுள்ள பழைய
இவ்வரைச்சிறப்புடையாரைச் செய்யுட்டாளால் தெரிகின்றன.

நேரிசைவேண்பா.

உநாது நிழலெனப் பாவு முரையும்
பொருநதுநெறி யலலா பொருநர்-தெரிந்திப்
படியாக்கு நல்லமாதம் பசுததா என்னு
படியாக்கு நல்லானென்பான்

கூட்டண்கூறித்துறை

ஐந்தி டிபெருநு முன்று முலகின் புறவகுத்திச
மேயன் டெறிந்த சிலப்பதி காரததிற சேரத்தொரு
பாருந தெரிய விரிததுரைத் தாண்டி யாருகநல்லான்
காருந தநயு மயையா ன்மபைபா காவலனை
காறறைப் டிததிக் கடத்தி லடைத்துக் கடியபெருங்
காறறைக் குமபைபை வராசெயகை போலுமக் காலமெனுங்
காறறைத் தவிரத்தநர் டொப்பண்ண காறுகெயா கோனளித்த
சோறழச செருககலை வோதத்து மூனறுரை சொலவித்ததே.

அடியார்க்குநல்லாருரையில் சிலவிடத்திருந்த கடினமான
சொற்களைமாற்றி அவ்வவ்விடத்தில் வேறுசொற்களை யமைத்
தும், ஒருவாற்றாலும் விளங்காதனவும் இடக்கர்ப்பொருளையு
டையனவுமாகிய சிலவற்றை நீக்கியும், மாணாகர்களுக்கு விள
ங்குதற்பொருட்டு நூதனமாக எழுதப்பட்ட குறிப்புக்களைச்
சிலவிடத்து அடியார்க்குநல்லாருரையின் பின்னர்த் சேர்த்திருந்

சு முகவுரை.

பதன்றிப் பழைய அரும்பதவுரையில் வேண்டியபாகங்களையும் அவ்வவ்விடங்களில் அவற்றின் பின்னே சேர்த்தும் பதிப்பித்து இருக்கிறேன்.

இங்ஙனம்,

உத்தமதானபுரம்

வே. சாமிநாதன்.

சிலப்பதிகாரநூலாசிரியராகிய

இளங்கோவடிகள் வரலாறு.

இந்நூலாசிரியராகிய இளங்கோவடிகள் சேரநாட்டில் வஞ்சிகரத்திருந்து அரசுசெய்த சோலாதனென்னும் அரசனுடைய புத்திரர் ; சோன் சேங்குட்டுவனுடைய தம்பி ; இதனால் இவர் முதலில் இளங்கோவென்று சொல்லப்பட்டுப் பின்பு அறவுபூண்டமையால் இளங்கோவடிகளென்று பெயர்பெற்றார் ; இவர் அறவுபூண்டதற்குக்காரணம் சிலப்பதிகாரப்புத்தகத்தின் ௧௦-ம் பக்கம் ௨௬-ம் வரி முதலியவற்றாலும், இவர் இந்நூல்செய்ததற்குக்காரணம் இந்நூற்பதிகத்தின் முதற்பாகத்தாலும் விளங்கவுணரப்படும் ; அறவுபூண்டபின்பே இந்நூல் இவரால் செய்யப்பட்டது. பத்தினியைத் துதித்தலையுட்கொண்டும் இக்கதைமுகமாகச் சிலதருமங்களை உலகத்தார்க்குத்தெரிவிக்கவேண்டுமென்பதையெண்ணியும் இவரின்நூலைச்செய்தனர். இவர் தமதுமரபிலுள்ளாருடைய உயர்ச்சியைக்கூறுதல்போலவே ஏனைச்

சோழபாண்டியர்களுடைய உயர்வுகளையும் சிறிதும் வேறுபாடின்றி நன்றாகச் சொல்லியிருத்தலால், இவருடைய துறவின் தூய்மை நன்கு புலப்படுகின்றது. இந்நூலின் இடையிடையே சொல்லப்படுபவர்களுடைய சரித்திர நிகழ்ச்சியாற்போந்த நற்பயனையும் தீப்பயனையும் ஆங்காங்கு உலகத்தாரை நோக்கிச் சொல்லப்போதல் இவர்க்கியல்பு. பின்னும் யாரேனும் மிக்க துன்பமனுபவித்ததாகச் சொல்லும்பொழுது அத்துன்பத்திற்குக்காரணமாக முற்பிறப்பில் அவர்கள் தீவினைசெய்ததைக்குறித்தும் நல்வினைசெய்யாமையைக்குறித்தும் அப்பொழுதப்பொழுது இவர்மனம் இரங்கிற்றென்பதை ஆங்காங்குள்ள பாடல்கள் புலப்படுத்தும். இவர் மலைநாட்டினராதலால் இந்நூலில் அந்நாட்டுச்சொற்கள் பல அவ்வவ்விடத்துக் காணப்படும்.

இவர்காலமும் சிலப்பதிகாரக்கதை நிகழ்ந்தகாலமும் ஒன்றாதலாற் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலும் மதுரையிலும் நடந்த சரித்திரங்களை அறிந்தோர்வாய்க்கேட்டும் மலைநாட்டினிகழந்ததைத் தாம் நேரிற்கண்டும் இந்நூலைச் செய்தனர். இங்ஙனம் செய்தாரென்பதை இந்நூற்பதிகத்தாலும், ௨௫-வது காட்சிக்காதையாலும், ௩௦-வது வரந்தருகாதையாலும் விளங்கவுணர்க.

இக்கதையோடு தொடர்புள்ளதாகிய மணிமேகலையின் கதையையும் இந்நூலினின்றுதியிற்சேர்த்துப் பாடக்கருதியிருந்த இவர், அக்கதையை மணிமேகலைப்பெயரால் ஒருகாப்பியமாக யான் செய்துமுடித்தே எனன்று மதுரைத்தமிழாசிரியர் கூலவானிகள் சாத்தனார் சொல்லக்கேட்டு அவ்

௨

வாறு செய்யாதுவித்தனர். இதனைச் சிலப்பதிகாரத்தின் ௧௦-ம் பக்கம் ௫-ம் வரி முதலியவற்றிற் காண்க.

சமயம்.—௨௬ - வது கால்கோட்காதையிற் செங்குட்டுவன் இமயஞ்

செல்லைப் புறப்பட்டபொழுது [அடி ௫௪-௫௭] “நிலவுக்கதிர் முடித்த நீள ருஞ் சென்னி, புலகுபொதி புருவத் துயர்ந்தோன் சேவடி, மறஞ்சேர் வஞ்சி மாலை யொடுபுனை, திறைஞ்சாச் சென்னி யிறைஞ்சிவலங் கொண்டு” எனவும், பின்பு [அடி ௬௨-௬௭] “ஆடக மாடத் தறிதுயி லமர்ந்தோன், சேடங்கொண்டு சிலர்நின் தேத்தத், தென்னீர் கரந்த செஞ்சடைக் கடவுள், வண்ணச் சேவடி மணிமுடி வைத்தலி, னாங்குந் வாங்கி யணிமணிப் புயத்துத், தாங்கின னாகி” எனவும், செங்குட்டுவனைரோக்கி, இமயத்தினின்றும் வந்தமுனிவர்கள் கூறியதாக [அடி ௬௮-௭௧] “செஞ்சடை வானவ னருளி னில் விளங்க, வஞ்சித் தோன்றிய வானவ கேளாய்” எனவும், வரந்தருகா தையில் மாடலன்கூறியதாக [அடி ௭௪௧-௭௪௨] “ஆனே னூர்ந்தோ னருளிற் றேன்றி, மாநிலம் விளச்சிய மன்னவ னாதலின்” எனவும் இவரே கூறியிருத்தலாலும், இவர் அவனுடைய தம்மியாதலாலும் இவரது சமயம் சைவமென்றுத் தோற்றுகின்றது. இவருக்கு அடிக்கொன்று பெயர் வந்திருத்தலைக்கொண்டும், பதிகத்தில் “குணவாயிற்கோட்டத் துரகுறநக திருந்த” என்பதின் கோட்டமென்பதற்கு ‘அருகனகோயில்’ என்று அடியார்க்குநல லார் பொருள்செய்திருத்தலைக்கொண்டும், இவர் பூட்டா ஸ்லீபிடத்துச் சைன மதக்கொள்கையை இவர் மிகுத்தச சொல்லியிருத்தலைக்கொண்டும் இவர் துசமயம் சைனமென்று கூறுவாரு முவர்.

காலம்.—“உரையிடை யிட்ட பாட்டுடைசு செப்பு, னுரைசா லடிக ளாளு மதுரைக், கூல வாணிகன் சாத்தன் கேட்டனன்” என இந்நூற்பதி கத்திறுதியிலும் “இளங்கோ வேந்த னருளிக் கேட்ட, வளங்கெழு கூலவா ணிகள் சாத்தன், மாவண டம்முத்தி மன்னமே கலைநிற, பாணநம் பாட்டி னுளறிய வைத்தனன்” என மணிமேகலையினுடைய பதிகத்திறுதியிலும் கூறியிருத்தலால், இளங்கோவழகனும் சாத்தனரும் ஒருவர்முன்னிலைப்பொ ருவர் முறையே சிலப்பதிகாரத்தையும் மணிமேகலையையும் இயற்றியுள்ளேன் று போதருதலாலும், தொல்காப்பியப்பொருளதிகாரச் செய்யுளியல்லை, “ஞ காணாமதவா” எனனும சூத்திரத்தின விசேடவுரையில் ‘கீர்த்தலசகாததரு ராத்செய்யப்பட்ட மணிமேகலை’ என உச்சிமேற்புலவர்கொள் நச்சிறுர்க் கினியரொழுதியிருத்தலால் மேற்கூறியசாத்தனார் கடைச்சங்கப்புலவருளொ

ருவராகிய சீத்தலைச்சாத்தனாரென்று தெரிதலானும், இளங்கோவடிகள் காலம் கடைச்சங்கப்புலவர் காலமென்று நிச்சயிக்கப்படுகிறது. அக்கடைச் சங்கப்புலவருட் சிறந்தவரும் மதுரைக்கணக்காயனார் மகனருமாகிய நக்கீரர் இறையனாகப்பொருளுக்குத் தாம் இயற்றியவுரையில் இந்நூலிற் காணப்பட்டிருள்ள “நினைங்கொள்”, “அறைமேய் வலம்புரி”, “நேர்ந்

ந

தநங் காதலர்”, “புணர் துணை” என்னும் பாடல்களையெடுத்து உதாரணமாகக் காட்டியிருப்பது காண்க.

இளங்கோவடிகளுக்குத் தமையனாகிய செங்குட்டிவன் பத்தினிக்கடவுளாகிய கண்ணகியார்க்குக் கோயில்சமைத்தி விழாக்கொண்டாடியகாலத்தி இலங்கையரசனாகிய நயவாதுவென்பவன் உடனிருந்தானென்று வரந்தருகாதையானும், அக்கயவாகுவும் இலங்கையிற் கண்ணகியார்க்குக் கோயில்கட்டுவித்து விழாக்கொண்டாடினென்று இந்நூற்பதிகத்தைச்சார்ந்த உடைபெறுகட்டுரையாலும் தெரிகின்றன. இற்றைக்குச் சற்றேறக்குறைய ௧௪௪0 - வருடங்களுக்குமுன்பு கயவாகுவென்னு மரசனொருவன் இருந்தானென்று இலங்கைச்சரித்திரத்தாம் (=மகாவம்சம்) புலப்படுகின்றது. பின்னும் சற்றேறக்குறைய ௪௪0-வருடங்களுக்கு முன்பு கயவாகுவென்னும் மஹேஸ்வரனிருந்ததாகவும் அச்சரித்திரத்தால் தெரியவருகின்றது. ஆயினும், இந்நூலிற் கூறிய வேறு சில அரசர்களுடைய காலத்தை ஆராயும் போது இந்நூலாசிரியர்காலம் இரண்டாங்கயவாகுவின் காலத்திற்கு முந்தியதாகத் தெரிகின்றமையின, இவர்காலம், முதற்கயவாகுவின் காலமென்றே துணியப்படுகிறது.

சிலப்பதிகாரவுரையாசிரியராகிய

அடியார்க்குநல்லார் வரலாறு.

இவருடைய வருணம் சமயம் ஊர் காலம் ஆகிய இவற்றுள் ஒன்றும் புலப்படவில்லை ; ஆனாலும் நச்சினுர்க்கினியரால் மறுக்கப்படுவனவற்றுட் சில இவருடைய கொள்கையாக இருத்தல்பற்றி இவரதுகாலம், நச்சினுர்க்கினியருடைய காலத்திற்கு முந்தியிருக்கலாமென்று ஊகிக்கப்படுகிறது. இவர், மறையுரையாகிரியர்கள்போலன்றித் தாம் எடுத்துக்காட்டும் மேற்கோள்களை இன்னஇன்ன நூலின்கண் உள்ளனவென்று பெரும்பாலும் புலப்படுத்தியிருக்கிறார். சிலசிலவிடத்துப் பதப்பிரயோசனமும் அலங்காரமும் மெய்ப்பாடுகளும் வேறுசில குறிப்பும் இவரா லெழுதப்பட்டுள்ளன. ஐந்திணைக்குமுரிய முதற்பொருள் கருப்பொருள் உரிப்பொருள் ஆகிய இவற்றுள் ஒவ்வொன்றின்வகை பலவற்றிற்கும் இந்த நூலிலிருந்தே உதாரணங்காட்டி விளக்கியிருக்கின்றனர். இந்நூல்செய்யப்பட்டிம்பொழுதிருந்த இசைத்தமிழ்காடகத்தமிழ்நூல்கள் பலவும் இவர்காலத்து இறந்துபோனமையால், இவர், அவ்விசைநாடகப்பகுதிகட்கு இசைநுணுக்கம் இந்திரகாளியம் பஞ்சமரபு பரதசேனாபதியம் மதிவாணர்நாடகந்தமிழ்நூல் என்னும்ஐத்தநூல்களையுமே மேற்கோளாகக்கொண்டனர். இந்நூலுள் இந்திரவிழவூரெடுத்த காதையில் [அடி- ௬௪] “சித்திரைச் சித்திரைத் திங்கள் சேர்ந்தென” என்ற

து

றும், கட்டுரைகாதையில் [அடி ௧௩௩ - ௧௩௫] “ஆடித் திங்கட் பேரிருட்பக்கத், தழல்சேர் குட்டத் தட்டமி ஞான்று, வெள்ளி வாரத்து” என்றும் சொல்லப்பட்டுள்ள காலவரையறையைக்கொண்டும், அவ்வவ்விடத்துள்ள ஒவ்வொரு குறிப்பைக்கொண்டும் ஊகித்துக் கோவலன் கண்ணகி இருவரும் இன்னகாலத்துக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திருந்து புறப்பட்டார்களென்றும் இன்ன இன்னகாலத்து இன்னது இன்னது செய்தார்க ளென்றும் எழுதிக்கொண்டுபோகிறார். *[௨௦௫ - ௩௪ ; ௨௩௦ - ௧௨ ; ௩௦௭ - ௨௦ ; ௩௦௮ - ௨௪ ; ௩௩௩ - ௨௩ ; ௩௩௪ - ௧௧ ; ௩௪௧ - ௫] இவருடைய உரைநடை சிற்சிலவிடத்து எதுகை மோனைமுதலியவற்றோடு கூடிய இனியசுவையுடைய செய்யுணடையாகவமைந்துள்ளது. இந்நூலுள் ஒவ்வொருபகுதிகளைத்தனி

ததனியே படிப்போர்க்கு அவ்வப்பகுதிகள் ஆங்காங்குள்ளவைகளாலேயே புலப்படவேண்டுமென்பது இவர் கருத்தாதலால், முன்னெழுதியவற்றையே பின்னுமெழுதுவர். அதனை இவ்வரையிற் பலவிடத்துங் காணலாம். இவர் கருத்து இன்னதாதலைச் சிலப்பதிகாரப்புத்தகத்தின் ௩௪௨-பக்கம் ௪ - வதுவரிமுதலியவற்றிற் காண்க. மூலத்தில் எவ்விடத்தேனும் திசைச்சொற்கள் வந்திருப்பின் அவற்றைத் தனித்தனியே எடுத்திக்காட்டி இன்னசொல் இன்னநாட்டுவழக்கென்றும், அக்காலத்துவழங்கிய பழமொழிகளின்கருத்து எவ்விடத்தேனும் வந்திருக்குமாயின் அவற்றைத் தனித்தனியே எடுத்துக் காட்டி இன்னது இன்னபழமொழியென்றும் புலப்படுத்துவார். ஒருதலையாகப்பொருள்கொள்ளாது பலரும் தத்தமக்குத் தோற்றியலாறே பொருள்கொள்ளக்கிடந்த போற்றியென்பதை இவர் இகரவீற்று விபங்கோளாகக் கொண்டு போற்றுவாயாகவென்று பொருள்செய்திருக்கிறார்; [௩௧௧-௧௧.] [௩௪௧இரர்க்கினியருங் காட்டியென்பதை இகரவீற்று விபங்கோளாகக்கொண்டார்; சிந்தாமணி, கோவிர்தையாரிலம்பகம், ௩௮]. இவர், 'கானல்வரியில் விரியக்கூறுதும்' [௪௧-௩; ௮௨ - ௩.] என்றும், 'முன்னர் ஆனியேன் பதனுட்கூறிலும்' [௨௦௧ - ௧௮] என்றும், எழுதியிருத்தலால், இவர் கானல்வரிக்கு உரைசெய்திருந்தனரென்பதும், 'அழற்படுகாலைதக்கண்ணே விரித்துக்கூறுதும்' [௧௪ - ௨௧.] என்றும், 'கட்டுரைகாலைதயுள்விரியக்கூறுவாம்' [௨௦௬-௬.] என்றும் எழுதியிருத்தலால், கட்டுரைகாலை முதலியவற்றிற்கும் இவர் உரைசெய்யவெண்ணியிருந்தா ரென்பதும் வெளியாகின்றன.

* இங்கே காட்டிய இவ்விரண்டெண்களுள், முன்னது சிலப்பதிகார அச்சுப்புத்தகத்தின் பக்கத்தையும், பின்னது அப்பக்கத்துள்ள வரியையும் புலப்படுத்துவன.

சிலப்பதிகாரக் கதைச்சுருக்கம்.

[க — * பு க ர ர் க ண ண ட ம்.]

சோழவளநாட்டிற் காவிரிநதி கடலொடுகலக்கும் சங்கமுகமென்

னுந்துறையுடையதும் சோழர்களுடைய பழைய இராசதாணியாகவுள்
ளதும் பெரியோர்களாற் சிறப்பித்துப் பாராட்டி மிகப்புகழப்படுவதுமாகிய
காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலு மோழர்க்கிரகாலன் அரசாட்சிசெய்துவருகையில்,
இப்பா கவிப்பர் பெருங்குடியொன்றும் மூவகைவணிகருட் பெருங்குடியிற்
குலத்திலுதித்தோனாகிய மாசாத்துவாளென்பான், தன்மகன் கோவலனுக்
கு அந்நகரில் அமமரவினுதித மாநாய்கன் மகன் கண்ணகியை மிக்க
சிதப்புடன் மனமபுரிவிக்க, கோவலன் கண்ணகிபால் மிகவும் அன்புவைத்
து நலம்பாராட்டி இன்புறந்து தருக்கி மகிழ்ந்து நடக்குநாட்களில், ஒரு
நாள், அக்கோவலன் ஞாபகிய பெருமகனாகித் தடுத்தென்பவன், கோவலனும்
கண்ணகியும் இவ்வாழக்கையைச் சேர்ந்தாகாடத்திக கைதேர்ந்து உயர்ச்
சிபெறவென்று கத்திக் காணவேண்டி வேறொருமாளிகையில் இல்லற
நடத்தித் தவவேண்டிப் பொருளகொன்றப் பி வேலைசெய்பவர்களையும் நியோ
கித்து அவ்வநவமையும் அதிபிருத்த, அவர்கள் மனவொருமையோடு அது
பிருந்த அப்போககளித்தல் அாதணரோமபல திறவோர்க்கெதிர்தல்
முதலாயவற்றைச் சயது இவ்வாழக்கையை ஒழுங்காக நடத்திவருவாராயி
னார்; இவ்வாறு சிலவருடங் கழிந்தன

இப்படியிருக்கையில், கோவலன், மிக்க அழகுடையவனும் ஆடல்பாட
லு முத்தியவரான மிகக் தோச்சிபெற்றவனாகிய மாதவியென்னும் நாட
கக்கணிகை கையாண்டுத் தன்பாவுள்ள பலவகைப்பொருள்களையும் நாள்
தோறும் கொடுத்து அவளொடும இடைவிடாது மருவி மகிழ்வாறாயினன்.
கண்ணகி பிரியா நுழைவநக்கு அபவநத்ததைச் சற்றும வெளிப்படுத்தா

மல் அவன்பாற சிறிதேதனும் வெறுப்பின்றி இவ்வறவொழுக்கத்தை வழுவா
 அந்நதநிவநதார்; அக்காலத்தி வழக்கடபடி அநநகரத்தில இந்நிரனுக்கு
 த்திரவிழாந-ததப்பட்டது. அதனமுடிவில் அநநகரத்தார் தத்தம் பரிவார
 வகனோம் கடலாடுதற்குச் சென்றார்கள்; கோவலனும மாதவிபுடனகடற்க
 ளையையடைந்து ஓரிடத்திருந்து அவர்கையிலிருந்தவீணையைவாங்கிப் ப
 லவகைபட்ட வரிப்பாட்டுக்களைப் பாடிக்கொண்டு அவ்வீணையைவாசித்தா
 ன்; அவன்பாடியபாட்டுக்கள பலவகைப்பட்ட அகப்பொருட்சுவையைத்தழு
 வியிருநதமையின், மாதவி, 'இவன் வேறுமகளின்பால் விருப்புடையன்' என
 மெண்ணிப் புலந்து அவனகையிலுள்ள வீணையைவாங்கித் தான வேறுகுறிப்
 பிலலாதவளாகவிருப்பினும் அவனவேறுகுறிப்புள்ளவனகத்தனக்குத்தோற்
 தினமையின, தானும் வேறுகுறிப்புடையாள்போலவே அகப்பொருட்சுவ
 யைத்தழுவிப் பலவகைப்பட்ட வரிப்பாட்டுக்களைப் பாடிக்கொண்டு அவ்
 வீணையை வாசித்தாள். அதனைக்கேட்கோவலன், 'வேறொருவர்மேல்மனம்

* புகார் - காவிரிப்பூம்பட்டினம்.

உ

சு

வைத்த இவன்பாடினால்'என்றெண்ணி ஊழ்விரையின்றும்சியால் வெறுப்
 புற்று அவனோடு அளவளாவாமல் தன்வீட்டையடைந்து, தேவந்தியெ
 ன்னும்பார்ப்பனத்தோழியோடு சல்லாபஞ்செய்துகொண்டிருந்த கண்ணகி
 யைக்கண்டு அவளுடன் பள்ளியமையிற்புகுந்து அவள் மேனிவாட்டத்தை
 யும் மனவருத்தத்தையுந் தெரிந்து, 'பொய்யை மெய்யாகக்காட்டியொழுநு
 ம் பரத்தையோடுமருவி ஒழுகியகாரணத்தால் முன்னோர்தேடிவைத்தபொ
 ருட்குவியல்களையெல்லாந் தொலைத்து வறுமையடைந்தேன்; அஃது எனக்
 கு மிகவும் நாணத்தருகின்றது' என்றுசொன்னாள். கண்ணகி, மாதவிக்குக்
 கொடுத்தற்குப் பொருளில்லாமையால் தளர்ந்துசொன்னாள் என்று கருதி,
 'அடியேனிடத்தி இரண்டு சிலம்புள்ளன; அவற்றைக் கைக்கொண்டருள்க'
 என்று சொன்னாள்; அவன், 'மதுரையைடைந்து இச்சிலம்பை வாணிகமு

தலாகக்கொண்டு வியாபாரஞ்செய்து மிக்க பொருள்தேடித் தற்கெண்ணினேன்; நீயும் வரல்வேண்டும்' என்றான்; அவனும் சம்மதிக்க, கோவலன் அன்றிரவின் கடையாமத்திற் கண்ணகியையழைத்துக்கொண்டு ஒருவருமறியாதபடி புறப்பட்டுக் காவிரியின் வடகரைவழியாக மேற்கே சென்று ஒருபூஞ்சோலையை யடைந்து அதில் தவஞ்செய்துகொண்டிருந்த ஐரோகத சமயத் தவமுதியோளாகிய கவுந்தியைக்கண்டு வணங்கி, 'மதுரையிலுள்ள பெரியோர்கள்பால் அறநூற்கேள்விகளைக் கேட்டற்கு உடனவருவேன்' என்று சொல்லிய அவளோடும் வழிக்கொண்டு அரங்கமடைந்து அங்குவந்த சாரணர்களைத்தரிசித்து ஓடமேறிக் காவிரியின் தென்கரைச்சேர்ந்து ஒருபொழிவி லிருந்தான்; அப்பொழுது அங்குவந்த கண்ணகியையும் கோவலனையும் அவமதித்துப்பேசிய ஒருபரத்தையையும் ஒருதூர்த்தனையும் கவுந்தி நரிவடிவங்கொள்ளும்படி சபித்து, அவர்கள் அவ்வாறானதையறிந்து இரங்கிய கோவலன்கண்ணகி யிவர்களவேண்டுகோளால் அவர்களுக்கு அவ்வடிவு ஒருவருடத்தில் நீங்கும்படி சாபவிடைசெய்தாள். பின்பு மூவரும் உறைபூரை யடைந்தார்கள்.

[உ.—மதுரைக்காண்டம்.]

இடைந்தவர்கள் அன்று அந்நகரிற்றங்கி மறுநாட்காலையிற் புறப்பட்டுச் சிறிதுதூரஞ்சென்று ஓரிடத்திருந்து இளைப்பாறி அங்குவந்த ஓரந்தணனால் வழிதெரிந்துகொண்டு அப்பாற்சென்றார்கள். செல்லும்பொழுது ஒருநாட்காலையிற் கோவலன், கவுந்தியையும் கண்ணகியையும் ஓரிடத்திற்வைத்துவிட்டுக் காலுக்கடன்கழித்தற்பொருட்டு ஒருபொய்கையையடைந்தூழிகையில், தன்பிரிவாற்றுவருந்திய மாதவியாலனுப்பப்பட்டு அவளோலையுடன்காவிரிப்பூம்பட்டினத்தினின்றும்அங்குவந்த கௌசிகனென்னும் அந்தணனைக்கண்டு தன்பிரிவால் தன் தந்தை தாய் முதலியோர்களும் மாதவியும் படுகிழவருத்தங்களை அவனால் தெரிந்து மிக வருத்தமுற்றுத் தான் புறப்பட்டதற்குக் காரணத்தையும், தன்வணக்கத்தையும்தன்னுடையதற்கைக்குச்சொல்லிப் பாதுகாத்துக்கொண்டிருக்கும்படி அவனையனுப்பிவிட்டுக் கவுந்தியையும்கண்ணகியையும்டைந்து அவர்களுடன்புறப்பட்டு இடையிற்

சந்தித்த பாணர்களுடன் அவ்வளவி அவர்களால் வழியினைவு தெரிந்துகொண்டபோய் வையையாற்றையடைந்து அதனைத்தொழுது புணையேறி அக்கரைசென்று மதுரையின் மதிமுறத்ததாகிய முனிவரிருக்கையில்தங்கினான்.

மற்றைநாட்காலையிலெழுந்த கவுந்தியை வணங்கித் தங்களுக்கு முன்பு நோந்த துன்பங்களைச் சொல்லி வருந்திப் பின்பு அவளதேற்றத்தேறிக் கண்ணகியை அவள்பாலவைத்தவிட்டுத் தாள்வாணிகளுக்கெய்தற்குரிய இடமறித்தற்பொருட்டு மதுராகரத்தின் உள்ளே சென்று அதனவளங்களை யெல்லாவகண்டு மீண்டு கவுந்தியையடைந்து அநாகாசகிறப்பு முதலியவற்றைச் சொல்லி, 'பின்பு அநேகவந்த தனது நடபாளனாகிய மாடலென்னும் மந்தனனோடு சூலாபஞ்செடதுகொண்டிருந்தான் அப்பொழுது, கவுந்தி, அங்கு வரத் இடைசகியாத விவாகிய மாதரியைக் கண்டு அவளது நல்லொழுக்கத்தையுந் தோக்கி, 'இவ்விடத்திற்கு கண்ணகியை அடைக்கலமாகக் கொடுக்கலாம்' என்று சிசுபித்தது அவ்வப்பழைத்திக் கண்ணகியின் கற்புமேம்பாட்டையும் அநாமென்ற மகதன்மைபையும் உபநதோகளாற்ற கொடுக்கப்பட்டு அக்ககல் பொருள்பாதுகாததோர் அடைந்தபயனையும் அவட்கு விளங்கச்சொலிக் கண்ணகியை அவளிடம் ஒப்பிக்க, அவள் மகிழ்ச்சியுடன் அவள் விடைபாற்கு கண்ணகிடைக் கோவலனுடனழைத்திக்கொண்டு ஆபாபாடியிருக்க மதன்யடை யடைந்து அவ்விருவரையும் புதியமனை பொன்றிலடைவித்தும் கவுந்தித்தத்தனமகள் ஐயையென்பவளைக் கண்ணகிக்ருத்த துண்பாகவைத்தது சமைந்ததற்குரியபொருள்கள் பலவற்றையும் கொண்டுவருகொம்பட, கண்ணகி அவற்றைச் செவ்விதாகச் சமைத்து முறப்படி அண்பிக்க, கோவலன் இனிதாகவுண்டு கண்ணகியை அருகழைத்து அனாதது, 'நீ இரத்தப்பாவிவழியில் வந்ததை யெண்ணி நமதாய்தந்தயா என்னதுன்பமுற்றாகதோ? மக்க செலவத்தை அனுபவித்ததுகொண்டிருந்த நாம இருக்கக்கடிபதிப்பதை யனுபவித்தது கனவோ? யானையிவ், இருக்கக்காரனமாக முன்பு செய்த தீவினை யாதோ? யானையுறமுறியிடுவேன், வீணரோடும விடரோடுங் கூடிப் பிறரைப் புறங்கூறுவது உத்தரப்பதாது நல்லவாழ்க்கத்தைத் திறந்த மகாபாவியாகிய எனக்கு இனித தக்கதாய்விநி மறக்கியுண்டாமோ? இந்முதுகுரவாக்கும் ஏவலச் செய்தலெய் துக்கேன், எனக்கு ம தன்படுக்கையதென, இக்கூடாவொழுக

கம தீதெனறு சிறிதுபெயர்வண்ணேன்' என்று பலவாறாகி, 'சுறதமுதலிய
வறறைகீகி நாணமுதலியவா டையும காபையும பெருநுணையாகக்கொ
ண்பி என்னோடுவருது எதது தனிமைபத தீர்த்த "பொன்னே கொடியே
புண்புகு கொதாப, நாணின் பாவாய நீணில விாககே, கறபின் கொழுந்தே
பொறபின் செலய' இனி, உன்னுடைய சிலம்புகளுள் ஒன்றைக்கொண்பி
போய வினைவிலவிறுவருவேன, வருமளவும் தனிமையாலவருகத்தலை
ஒழிவாயாக' என்றுசொல்லி, ஒருசிலம்பை வாவகிக்கொண்பி அவளதனியே
யிருத்தலைக்கண்பி மனமவெதும்புதலாலே பெருகிய தன கண்ணீரை அவள்
கண்ணாள் வருகதுவாளென்று மறைத்தவலகி அவ்விடத்தைகீகிபிரிதம்

அ

குத் துணிவில்லாத மனமுடையவளுயச சென்று எதிர்ப்பட்ட தூரிமித்தக
களை அறியாமற் கடைத்தெருவிற்புகுகதி எதிரே நூறு பொறகொல்லா
பின்னேவா முளவருத ஒருபொறகொல்லனைக்கண்பி இவன அரசனற
பெயாபெறறேனென்றெண்ணி அவனருகிறசென்று, 'அரசன்றேவியணிதற
குத் தகுதியான சிலம்பின் விசும்புதிக்கும் வன்மையுடையாயோ' என்று
வினாவி, அவன் மிககபணிவுடன் தான்வல்லுதலைக்குறிப்பிக்க, கோவ
லன் தான்கொண்பாத சிலம்பைக காட்டினன். அவன் பார்த்து, 'இருளை
அரசனுக்கு யான்தெரிவித்துவருமளவும் என்வீட்டறது அபலதாகிய இவவி
டத்தே நீரிரும' என்று ஓர்ஊதாதக்காட்டிச சொல்ல, கோவலன் அவ்விட
த்தேயிருந்தான் சென்ற பொறகொல்லன் முன்பு அரசனமனைவியின் சிலம்ப
புகளுள் ஒன்றை வருகித்திற நிறுத்தக்கொண்டவறதலால், 'யான் முன்பு
வருகித்தக்கவாரதுகொண்ட சிலம்பு என்னிடத்தேயுபாராதன்று இராசா
வுக்கு அவளிப்படுவதற்குமுன்னே மகதேயுத சிலம்பைகொண்பந்த
இப்புதியவளுள் என்மீதுண்டாகும் உபதந்த ரோக்கலாம்' என்று தன்னு
ள்ளே நிச்சயித்தகொண்பி, தன்மனைவியின் ஊடலதீர்த்ததபொருட்டுத்
தன்கோயிரிவகி அவாடகார்டு ரோக்கிக் காம்பாவச பச செல்லும
பாண்டியன் பொருஞ்சமீயல்கக் கண்பி வணங்கித்திறத்தி, 'கன்னக்கோல
முதலியன இலலாமலே கோயி, கணிநாத சிலம்பத்திருபவன் அடியே
னுடைய சிறிபகுலில் அசசலம்போயி வா திருக்கிறான்' என்றுசொல்ல,
பாண்டியன் உடனே காவலாளாகவேழைத்த, 'என் மனைவியின் சிலம்பு

இவன்கூறிய கள்வன் கைபிட்டுத்ததாயிருப்பின், அவனைக் கொல்லுதற்கு அச்சிலம்போடு கொணர்வதாக' என்று சொல்லக்கூறியவன், வினைப்பிக்குங் காலமாதலால் மயங்கி, 'அவனைக்கொன்று அச்சிலம் படிக் கொண்டுவாரும்' என்று கட்டளையிட்டான் பொற்கொல்லன் தன்னெண்ணம்ப தத்தென்று தன்னுள்ளே மகிழ்ந்து அக்காவலாரா நடும்பு என்று கோவலையடைந்து அவனைநோக்கி, 'லுவாகா அச்சுக்கட்டளைமடம் பட்டை அணவந்தவர்கள்' என்று சொல்லிக் கொண்டு வந்தபடியாகக் குறிமுதல்யவற்றைக் காண்பித்து இவன்கள்வனல்லென்ற சொல்லும் காவலாராக இவ்முதலைத் தனது அவனைக்களவென்று வற்புறுத்தத்தற்குக் காவலுநாடினவா எதிர்க்கொடுப்பலாம் அவர்களுக்கு எதிர்த்துக்காட்டினான் அப்பொழுது அவர்களுள் அறிவின்மையினால் கொடியஞ்சாடுநவன் விவரத்துசென்று கோவலனைத் தன்கைவாளால் வெட்டியீழ்த்தியான்

இப்பால், கண்ணகியிருந்த இடைச்சேரியில் பாலவகையான உறபாதங்களுண்டாயின; அதுகண்ட மாதரிமுதல் யோரால் உறபாதசாந்தியாகத்திருமாலைக்குறித்துக் குரவைக்கூறது ஆடப்பட்டது. அதனடியில் மாதரி நீராடித் தற்பொருட்டு வையையாற்றிறகுச சென்றாள்; அப்பொழுது சிலம்பு திருடியவனென்று துணிகது கோவலை அரசனேவலாளா கொன்றசெய்தியை மதரையிலிருந்துவந்த ஒருத்திசொல்லக்கேட்டு, கண்ணகிடைதபதைத்து முர்ச்சித்திப் பலவாறு புலம்பித் தானும் அவனுடனிறத்தற்குத் துணிகது

சு

இடைச்சிபர்மத்தியில்நின்ற சூரியனைநோக்கி 'கதிர்ச்செல்வனே ! நீயறிய என்கணவன் கள்வனே' என்றாள்; அவன், 'நின்கணவன் கள்வனல்லன்; அவனைக் கள்வனென்ற இவ்வுணர்வு விரைவில் தீயுண்ணும்' என்று அசீரியா கக்கூறினன். அதைக்கேட்ட கண்ணகி, மிகுந்த கோபத்தோடு தன்னிடமிருந்த மற்றொரு சிலம்புடனே புறப்பட்டுக் கண்டார்நடுங்கும்படி வீதிவழியே சென்று ஆங்குள்ள மகளிர்நோக்கிப் பலவாறு புலம்பி, 'என்கணவனை முன்போலக்கண்டு அவன்சொல்லும் நல்லுணர்வைக் கேட்பேன்; அங்ஙனம் கேளோனாயின், எனனை இகழியின்' என்று சபதஞ்செய்துகொண்டு சென்று வெட்டுண்டுவிட்டந்த கோவலனைச் சிலர்காட்டக்கண்டு அளவிலலாத துயரத்தையடைந்து அவனை முன்னினைப்படுத்திப் பலவிதமாகப் பிரலாபித்து அவ

ஹிடம்பைத் தழுவிக்கொள்ள, அவ்வளவில், அவன்உயிர் பெற்ற தெழுந்தநின்
று 'மதிபோன்ற முகமவாடியதே' என்று சொல்லிக் கையாலே அவள்கண்ணீ
ரைமாற்ற, அவள் அவனுடைய பாதங்களை இரண்டுக்கையாலும் பூண்டு கொ
ண்டு பணிந்தாள் ; உடனே அவன நீ இவகிருக்கவென்று சொல்லி அவ்வு
டம்பை யொழித்துவிட்டுச் சுவர்க்கம டுகுதறகுத் தேவர்களோடு கூடிச்
சென்றான்.

இவகேலுப்படியிருக்க, பாண்டியன் கெடுஞ்செழியன்மனைவி, தீக்கனாக்
கள் பவவற்றைக் கண்டுசென்று அவற்றைத் தனகணவனோடு சொல்லிக்
கொண்டிருந்தாள்; அப்பொழுது, கண்ணகி கோபந்தணியாதவளாய் அரண்
மனைவாயிலையடைந்து வாயிலோரூல தன்வரவை அரசனுக்கறிவித்து, அவ
ளனுமதிப்படி அவன்முன்சென்று, அவன கேட்பத் தன் ஊர் பேர்முதலிய
வற்றையும், ஆராயாத கோவலனைக் கொல்வித்த கொடுங்கோன்மையையும்
வெகுதுணிவாகச் சொல்லிக் கோவலன் கள்வனல்லென்று தெளிவித்தற்
பொருட்டு, தன்சிலம்பினுள்ளோயுள்ள பரல் மாணிக்கமென்றான் ; அவன்,
தன்தேவிசிலம்பினபரல் முத்தென்று சொல்லி, கொல்லப்பட்ட கோவல
னிடமிருந்தகிடைத்த சிலம்பை வருவித்திலவப்ப, கண்ணகி அதையுடைத்
தாள் ; உடைக்கவே, அதனினின்றும் மாணிக்கப்பரல் தெறித்தது; அது
கண்டு அரசர் நடுநடுங்கி, 'இழிந்த பொற்கொல்லன் சொல்லைக் கேட்ட
கொடுங்கோனமைபையுடைய நானேவரசன் ! நானேவரசன் ! ஐயோ !
மிகப்புகழ்பெற்ற இந்த அருமந்தகுலம் என்னுற்பழியுடைந்ததே! என்ஆயுள்
இனமே அழியக்கடவது' என்று சொல்லி மிகவுந்துக்கித்து மயங்கித் தானிரு
ந்த ஆசனத்திலவீழ்ந்து இறந்தான்; அதனையறியாத அவன்மனைவி பாதுகா
த்தருளவேண்டுமென்று கண்ணகிபாதத்தில் வீழ்ந்தாள்; வீழவே, கண்ணகி
'நான் பத்தினியாயிருத்தல் உன்மையாயின, இவ்வூரை அழித்துவிடுவேன்
பா' என்று சபதஞ்செய்து தனது இடக்கொங்கைபை வலக்கையால் திருவி
யெடுத்து அதை அந்நகரத்தின்மீதெறித்தாள் ; எறியவே, அக்கினிதேவன்
பார்ப்பனக்கோலத்தோடு வந்து, 'மகாபத்தினி! உனக்குப்பிறழ்செய்த நா
ளில் இவ்வூரை எரித்துவிடும்படி முன்னமே ஓரேவல் பெற்றளேன் ; இப்
பொழுது யாரையழித்தலவேண்டும்' என்று கேட்ப, அவள், "பார்ப்பா ரற
வோர் பசப் பத்தினிப்பெண்டிர், மூத்தோர் குழவி யெனுமிவரைக் கை

விட்டித், தீத்திறத்தார் பக்கமே சேர்கென்று” சொல்ல, அப்பொழுதே அந்
 நகரில் அவள்சொல்லியவண்ணம் தீப்பற்றிக்கொண்டது. உடனே அந்நக
 ரைக்காக்கும் வருணப்பூதங்கள் நான்கும் பெயர்ந்தசென்றன ; அந்நகரத்
 துள்ள இடங்கள் பலவும் எரியத்தொடங்கவே, அவ்வெம்மையை ஆற்றுவ
 னாகி மதுரையின் அதிதேவதை கண்ணகிபால்வந்துநின்ற அவளைநோக்கி
 ‘யான் இந்நகரினதெய்வம்; உனக்குச் சிலவற்றைச் சொல்லவந்தேன்; அவ
 ற்றை நீகேட்பாயாக; இந்நகரத்து முன்பிருந்தபாண்டியர்களுள் ஒருவரே
 னும் சிறிதும் கொடுங்கோன்மையுடையாரல்லர் ; இந்நெடுஞ்செழியனும்
 அத்தன்மையனே; ஆயினும் இதுவந்தவரலாற்றைச் சொல்லுவேன்: முன்பு
 கலிங்கநாட்டிலுள்ள சிங்கபுரத்தரசனாகிய வசுவனபவனும் கபிலபுரத்தரச
 னாகிய குமரனெனபவனும் தம்முட்பகைக்காண்டு ஒருவரையொருவர் வெல்
 லக்கருதியிருந்தார்; அப்பொழுது சிங்கபுரத்துக்கடைவீதியிற்சென்று இயல்
 பாகப் பண்டம்விற்புக்கொண்டிருந்த சங்கமன்னனும் வணிகனை அந்நக
 ரத்தரசனிடம் தொழில்செய்துக்காண்டிருக்கும் பாதனென்பவன் இவன
 பகைவனுடைய ஒற்றன்என்றுபிடித்த ஆசனாக்குக்காட்டிக் கொடுசெய்து
 விட்டான் ; அப்பொழுது அந்தச்சங்கமன்மனைவியாகிய கீரியென்பவள் மிகு
 ந்ததுயரமுற்றுப் பதிகளுந்நாள் பலவிடத்திலேநது பின்பு ஒருமலையின்
 மேலேறிக் கணவனைச்சேர்த்துப்பொருட்டித் தன்னுடைய உயிரைவிரிவதற்கு
 நினைத்தவள், ‘எமக்குத் துன்பஞ்சொதோர் மறுபிறப்பில் இத்துன்பத்தை
 யே அடைவார்களாக’ என்று சாபமிட்டிறந்தாள்; அப்பாதன் இக்கோவல
 னாகப்பிறந்தான்; ஆதலால், நீங்கள் ‘இத்துன்பமடைந்தீர்கள்; நீ இற்றைக்
 குப்பதினாலாவதுதினத்தின பகல்சென்றபின்பு உன்னுடைய கணவனைக்
 கண்டுசேர்வை’ என்றுசொல்லி அவளைத்தேற்றிச்செல்ல, பின்பு கண்ணகி
 மதுரையை நீங்கி வைபைக்கரைவழியே மேற்றிசைநோக்கிச் சென்று
 மலைநாடடைந்து அதிலுள்ள திருச்சங்குண்டன்னும் மலைமேலேறி ஒரு
 வேங்கைமரத்தி னிழவினின்று பதினாலாவதுதினத்தன் பகல்சென்றபின்பு
 அங்கே தெய்வவடிவத்தோடுவந்த கோவலனைக் கண்களித்து அவனு
 டன் விமானத்தின்மேலேறித் தேவர்கள் போற்றும்படி சுவாக்க
 மடைந்தாள்.

கண்ணகி, இவ்வாறு கணவனோடு விமானமேறிச் சுவர்க்கம்பேரகக் கண்ட வேட்டுவமகளிரும் வேடர்களும் மிகுந்த ஆசசிரியமடைந்த தமது குறிச்சியிற் கண்ணகிபொருட்டு ஒரு குரவைக்கூத்திசு செய்வித்தார்கள். பின்பு அவ்வேடர்கள், இந்த அதிசயத்தைத் தந்தாட்டு அரசனாகிய செங்குட்டுவனுக்குத் தெரிவிக்கவேண்டு மென்றெண்ணிப் பலவகையான காணிக் கைப்பொருள்களையும் கைக்கொண்டுசென்று, மலைவளங்காண்டற்குத்தனது தேவிவேண்மாளோடும் தம்பிஇளங்கோவழிகளோடும் புறப்பட்டுநால்வகை த்தாணியும்சூழவந்து பேராற்றங்கரையிலுள்ளமணற்குவியலிலிருக்கும்சேர்ன்செங்குட்டுவனைக்கண்டிவணங்கிச் சொன்னார்கள்; அதனோடு அவ்வரசன்

கக

அதிசயிக்க, அங்குவந்திருந்த மதுரைத்தமிழாசிரியராகிய சாத்தனார், மதுரையிற் கோவலன்கொலையுண்டதையும், அங்கே கண்ணகியால் நடந்தவற்றையும் மதுராககர்த்தெய்வம் அவளுக்குமுன்வந்து சொல்லியதையும் விரித்துச் சொன்னார்; செங்குட்டுவன், பாண்டியன் இறந்ததற்கிங்கித் தந்தேவியின் வேண்டுகோளால் கண்ணகியாகிய பத்தினிக்கடவுளைப் பிரதிஷ்டித்திவழிபடுதற்கெண்ணி, அவளுருவஞ்செய்தற்குச் சிலைகொணர்தற்பொருட்டு மந்திரிகளோடும் ஆலோசித்து, முன்னம் இமயமலையினின்றும்வந்த முனிவர்கள் 'ஆரியமன்னராகிய கனகனும் விசயனும் தமிழ்நாட்டரசராகிய கழந்தார்' என்று சொல்லக்கேட்டவனானால், 'அவ்வரசர்களைவென்று அவர்கள் முடியில் அச்சிலையையேற்றிக் கொண்டிவருவேன்' என்று சபதஞ்செய்து, உடனே சேனைகளுடன் புறப்பட்டு நீலகிரியையடைந்து அங்குத்தங்கி இமயமலையினின்றும்வந்த முனிவர்கள்கூறிய ஆசிரியப்பெற்று அப்பாற்சென்று கங்காநதியையடைந்து தனது நட்பரசர்களாகிய கன்னர்கள் கொணர்ந்து வைத்திருந்த ஓடமேறி அக்கரைசென்று அவவிடத்திறம்வங்கி அங்கே போர் செய்வதற்குவந்த கனகவிசயரையும் அவருக்குத்திணையாகவந்த உத்தரன் முதலிய அரசர்களையும்வென்று தாபதவேடமுதலியவற்றைக் கொண்டோடிய அவ்வரசர்களைப்பிடித்து அகப்படுத்திக்கொண்டு தன்மந்திரியாகிய வில்

வென்கோதையையும் சேனையையும் அனுப்பி இமயமலையினின்றும் சிலைவருவித்து அதைக் கனகவிசயர்முடியிலேற்றி விதிப்படி கங்கையில் நீர்ப்படை செய்து இப்பால்வந்து அதன்தென்களாயிற் சேனையோடுந்தங்கி அங்குக் கங்கையாடிவந்த மாடலஹற் கோவலன் வரலாறுமுதலியவற்றையும் நெடுஞ்செழியனுக்குப்பின்பு இளங்கோவேந்தன் அரசாட்சிசெய்தவருதலையுமிற்றி அம்மாடலனுக்குத் தன் நிறைபாகிய ஐம்பதுதலாம்பொன் தானஞ் செய்து தன்னுல்வெல்லப்பட்ட கனகவிசயரைச் சோழனுக்கும் பாண்டியனுக்கும் காட்டிவரும்படி நீலன்முதலிய ஒற்றர்க்கையனுப்பிவிட்டுச் சேனையுடன்புறப்பட்டு இடையிலுள்ளவளங்களையெல்லாம்பார்த்துக்கொண்டு வஞ்சிக்ராமடைந்து ஆங்குள்ளவர்களோடும் அளவளாவி மகிழ்வுற்றிருந்தான் ; அப்படியிருக்கையில்ஒருநாள், முன்புஅனுப்பப்பட்டநீலன்முதலிய ஒற்றர்கள்வந்து, 'தோல்வியடைந்து மாறுவேடம்பூண்டுசென்ற கனகவிசயர்முதலியோரைப்பிடித்துக்கொண்டிவந்ததைச் சோழனும் பாண்டியனும் இகழ்ந்துசொன்னார்கள்' என்று சொல்லக்கேட்டு மிகுந்தகோபங்கொண்டு, அங்குவந்திருந்த மாடலன், 'நீ கோபந்தனிக ; இளமை யாக்கை செல்வ முதலியவைகள் நிலையா ; நல்லபதத்தையடைவிக்கும் யாகத்தை இனிச்செய்தல் வேண்டும்' என்று பலவுதுக்கள்மூகமாக எடுத்துச்சொல்லக்கேட்டு அக்கோபந்தணிந்து, அம்மாடலன் சொல்லியவண்ணம் யாகத்திற்குரியவற்றை அமைக்கும்படி சிலையைனுப்பி, ஆரியவரசர் முதலியோரைச் சிறையினின்றும் நீக்கி அவர்களுக்குவேண்டியவற்றைக்கொடுத்துஉபசரிக்கும்படி வில்வன்கோதைக்குச்சொல்லிப் பரௌடன்சென்று சிறந்த கம்மியர்களாற்செய்யப்பட்ட ஓராலயத்தில் இமயச்சிலையாலியற்றப்பட்டுள்ள வடிவத்திற் பத்தி

கஉ

விக்கடவுளாகிய 'கண்ணகியைப் பிரதிஷ்டைபண்ணி விதிப்படி நித்திய பூசைமுதலியவற்றை நடத்தும்படி கட்டளையிட்டு அங்கேயிருந்தான். அப்படியிருக்கும்பொழுது, முன்னம், கோவலன் கொலையுண்டதுமுதலியவற்றை மாடலஹற்கேட்ட தேவந்தியும் கண்ணகியின் செவிலித்தாயும் அவளடித்தோழியும் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தினின்றும் நீங்கி மதுரையைடைந்து அங்கே கண்ணகியைக்காணாமல் மாதரிமகள் ஐயையைக்கண்டு அவ

கையழைத்துக்கொண்டு வைபவக்கரைவழியேசென்று மலைநாடுபுகுந்து
 கண்ணகிகோயிலையடைந்து அங்கிருந்த செங்குட்டுவனைக்கண்டு தங்களை
 இன்னாரென்று அறிவித்துக் கண்ணகியின் பிரிவாற்றாமையால் வருந்திப்
 புலம்பினார்கள்; அப்பொழுது, கண்ணகி, தெய்வவடிவத்தோடு வெளிப்பட்டுச்
 செங்குட்டுவனுக்குக் காட்சிகொடுத்த வாழ்த்தினாள்; பின்பு செங்குட்டு
 வன் மாதவிமகளாகியமணிமேகலையின் துறவைத் தேவந்திசொல்லக்கேட்டு,
 அவன்மேல் ஆவேசித்த சாத்தனென்னுந்தெய்வத்தின் கட்டளையால் மாட
 லன் தனக்கையிலுள்ள கமண்டலமீரை அங்குவந்திருந்த மூன்று இளம்பெ
 ண்கள்மீது தெளிப்ப, உடனே கண்ணகியைக்குறித்துப்புலம்பிய அம்மூவ
 ரையும் கண்ணகிதாழிய் கோவலன்மற்றும் மாதரி என்னும் இம்மூவருடை
 ய பிறப்பினராக அறிந்து, அவர்கள் அவவாறுபிறத்தற்குக் காரணத்தை
 மாடலன்சொல்லக்கேட்டு, பத்தினிக்கடவுளுக்கு நித்தியபூசைசெய்யும்படி
 தேவந்திக்குச்சொல்லித் தான் அக்கடவுளை மூன்றுமுறை வலம்வந்து வண
 கி நின்றுள்; அப்பொழுது ஆரியமன்னரும் மானவவேந்தரும் இலங்காபுர
 த்தரசனாகிய கயவாகுவும் அங்குவந்து அக்கடவுளைநோக்கி 'இச்செங்குட்டு
 வனைப்போல எங்களுடையநாட்டில் யாவர்கள் உனக்குச்செய்யும் பூசையில்
 நீ எழுந்தருளி எங்களுக்கு அருள்செய்யவேண்டும்' என்று பிரார்த்திப்ப, 'நீங்
 கள்விரும்பியபடியே வரந்தந்தேன்' என்று அப்பொழுது ஒருகுரல் உண்டா
 யிற்று. அதனைக்கேட்ட செங்குட்டுவனும் மற்றையரசர்களும் மிகுந்த சந்
 தோஷமடைந்தார்கள் பின்பு செங்குட்டுவன் மாடலனோடு யாகசாலைக்குச்
 சென்றான். அப்பால், இளங்கோவடிகள் பத்தினிக்கடவுள்கோயிலுக்குச்
 சென்றார்; அவருக்குமுன்பு பத்தினிக்கடவுள்தேவந்திமேற்றேன்றி அவ
 ருடைய வரலாறுகளைச் சொல்லி உவப்பித்தான்.

கோவலன் வெட்டுண்டுவிழுந்தகாலம் தொட்டுங்கிப் பாண்டியநாட்டில்
 மழை இல்லாததுபோயிற்று; வறுமையும் நோயும் அதிகரித்தன; அதுதெரி
 ந்து கொற்கைநகரத்திருந்த அரசனாகிய இளஞ்செழியன் பத்தினிக்கடவுளு
 க்கு ஆயிரம் பொற்கொல்லரைப் பலியட்டுக் களவேள்வியாற்சாந்திசெய்து
 விழாவெடுத்ததால், அந்நாட்டில் மிகவும் மழைபெய்தது; முற்கூறிய வறு
 மையும் நோயும் நீங்கின. அதனைக்கேள்வியுற்றுக் கொங்குமண்டிலத்தரச

ரும், இலங்காபுரத்தரசனாகிய கயவாதுவும், சேழநாட்டில் உறையூரிலி
ருந்த அரசனாகிய பெருநற்கீள்ளியும் கண்ணகிக்குக் கோயில்கட்டுவித்து
நித்தியபூசை விழாமுதலியவற்றைச்செய்து வழிபட, அவர்நாடுகள் மிகுந்த
வளமுற்றன.

சிலப்பதிகாரம்.

இரண்டாவது

மதுரைக்காண்டம்

முன்றாவது

புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை.

பெண்ணணி கோலம் பெயர்ந்தபிற் பாடு
புண்ணிய முதலவி திருந்தடி பொருந்திக்
கடுங்குதிர் வேனிலிக காரிகை பொறாஅள்
படிந்தில சீறடி பரல்வெங் கானத்துக்
நு கோள்வ லுளியமுங் கொடும்புற் றகழா
வாள்வரி வெங்கையு மானகண மறலா
வரவுஞ் சூரு மிரைதேர் முதலையு
புருமுஞ் சார்ந்தவர்க் குறுகண் செய்யா
செங்கோற் றென்னவர் காக்கு நாடென
க0 வெங்சனும் போகிய விசையோ பெரிதே
பாலொளி தனனினும் பல்லுயி ரோம்பு
நிலவொளி விளர்கி னீளிடை மருங்கி
னிரவிடைந டழிதற் கோத மில்லெனக்
குரவரு நேர்த் தொள்கையி னமர்ந்து

சுரு சொடுங்குகோல வேந்தன குடிகள் போலப்
படுங்குதி ரமயம் பார்த்திருந் தோர்க்குப்
பனமீன றுணையொடு பாற்சதிர் பரப்பித்
தென்னவன் குலமுதற் செல்வன் றேன்றித்

20 * * * *
 * * * *

தாதுசேர் சுழுந்த தண்பூம பிணையல்
போதுசோ பூங்குழம் பொருந்தா தொழியவும
ஊபந்தளி ராமமொடு பல்பூங் குறுமுறி
செந்தளிர் மேனி சேரா தொழியவு

21 மலயத் தோங்கி மதுரையின வளர்ந்து
புலவர் நாவிற் பொருந்திய தென்றலொடு
பானிலா வெண்கதிர் பாவைமேற் சொரிய
வேனிற் திங்கனும் *வேண்டிது யென்றே

* வேண்டியினதே யெனவும பாடம்.

ந.

2

சிலப்பதிகாரம்.

பார்மக ளயாவுயிர்த தடங்கிய பிள்ளை
நூ ராரிடை யுழந்த மாதரை நோக்கிக்
கொடுவரி மறுகுங் குடினா கூப்பிடு
மிடிதரு முளியமு மிணையா தேகெனத்
தொடிவளைச் செங்கை தோளிற் காட்டி
மறவுரை நீத்த மாசறு கேள்வி

நூ யறவுரை கேட்டாங் காரிடை கழிந்து
வேனில்வீற் திருந்த வேயகரி சாறு ததுங்

கான வாரணங் துதிர்வா வியமப

வரிநவில் கொள்கை மறைநூல் வழுச்சத்துப
புரிநூன் மார்ப ருறைபதிச் சேர்நது

சு0 மாதவத் தாட்டியொடு காதலி தன்னையோர்
தீதுதீர் சிறப்பிற் றிறையகத் திருத்தி
யிடுமுள் வேலி நீங்கியாங்கிகார்

கெடுநெறி மருங்கி னீர்தலைப் படுவேன
காதலி தன்னொடு காணாம போந்ததந்

சுரு கூதுலைக் குருகி னுயிர்த்தனன் கலங்கி
யுட்புலம் புறுதலி னுருவந் திரியார்
சட்புல மயர்கத்துக் கெளசிகன் மெரியான்
கோவலன் பிரியக் கொடுந்துய ரெய்திய
மாமலர் நெடுங்கண் மாதவி போன்றத்

ரு0 வருந்திறல் வேனிற் கலர்களைந் தூடனே
வருந்தினை போலுந் மாதவி யென்றோர்
பாசிலைச் குருகின் பந்தரிற் பொருந்துர்
கோசிக மாணி கூறக் கேட்டே
யாதுந் கூறிய வுரையீ திங்கெனத்

ருரு தீதிலன் கண்டே னெனச்சென் மெய்திச்
கோசிக மாணி கொள்கையி னுரைப்போ
னிருநிதிக் கிழவனும் பெருமனைக் கிழத்தியு
மருமணி யிழந்த நாகம் போன்றது
மின்னுயி ரிழந்த யாக்கை யென்னத்

சு0 துன்னிய சுற்றந் துயர்க்கடல் வீழ்ந்தது
மேவ லாளர் யாங்கணுஞ் சென்று
கோவலந் தேழிக கொணர்கெனப் பெயர்ந்ததும்

கந.—புறஞ்சேரியி றுத்தகாதை.

ந.

மரசே தஞ்சமென் றருங்கா னடைந்த
 ௬௫ வருந்திறல் பிரிந்த வயோத்தி போலப்
 பெருமபெயர் மூதூர் பெருமபே துற்றதும்
 வசந்த மாலைவாய மாதவி கேட்டுப்
 பசந்த மேனியள் படர்நோ யுற்று
 நெடுநிலை மாடத் துடைநிலத் தாங்கோர்
 ௭௦ படைபமை சேக்ரைப் பள்ளியுள் வீழ்ந்ததும்
 வீழ்தாய ருற்றோள் விழுமங் கேட்டுத்
 தாழ்தாய ரெய்தித் தாங் சென் றிருந்தது
 பிரிந்துய ருற்றோ ளிணையடி தொழுதேன்
 வருந்துயர் நீங்கென மலர்க்கையி னெழுதிங்
 ௭௫ ஈண்மணி யணையாற்குக் காட்டிக வென்றே
 மண்ணுடை முடங்கள் மாதவி யீத்தது
 நீத்த வேலைகொண் டிடைநெறித் திரிந்து
 தீத்துறம புரிந்தோன் சென்ற தேயமும்
 வழிமருங் கிருந்து மாசற வுரைத்தாங்
 ௮௦ கழிவுடை யுள்ளத் தாசரு ராட்டி
 போதவிழ் புரிசுழற் பூங்கொடி நங்கை
 மாதவி யோலை மலர்க்கையி னீட்ட
 வுடனுறை காலத் துரைத்ததெய வாசங்
 குறுநெறி கடந்தன் மண்பொறி யுணர்த்திக்
 ௮௫ காட்டிய தாதலிற் கைவிட லீயா

னெட்டும் விரித்தாங்குகெய்திய துணர்ந்தவா
 னடிநண் முன்னர் யானடி வீழ்ந்தேன்
 வடியாக கிளவி *மனச்சொல்ல வேண்டுங்
 குாவர்பணி யுனறியுங் குலப்பிறப் பாட்டியோ
 கூடு டிரவிடைந் கழிதற் கென்பிழைப் பறியாது
 னையறு நெஞ்சங் கடியல் வேண்டும்
 பொய்தீர் காட்சிப் புரையோய் போற்றி
 யென்றவ னெழுதிய விசைமொழி யுணர்ந்து
 தன்றி திலனெனத் தளர்ச்சி நீங்கி
 கூடுயென்றி தென்றே பெய்திய துணர்ந்தாங்
 கெற்பயந் தோற்கிம் மண்ணுடை முடங்கல்
 பொற்புடைத் தாகப் பொருளுமை பொருந்தியது
 மாசில் குாவர் மலரடி தொழுதேன்

*மனங்கொள்ளென றும் பாடம்.

சிலப்பதிகாரம்.

கோசிய மாணி காட்டெனச் சொடுத்து
 க00 நடுக்கங் களைந்தவர் நல்லகம் பொருந்திய
 விடுக்கண் களைதற கீண்டெனப் போர்கி
 மாசில் கற்பின் மனைவியோ டிருந்த
 வாசில கொள்ளை யறவிபா லனைந்தாந்
 காடிய கொள்ளை யந்தரி னோலம்
 க00 பாடும் பாணரிற் பாங்குறச் சேர்ந்து
 செநதிறம் புரிந்த செநகோட்டி யாழிற்
 றந்திரி ரரததொடு துவவு றுத்தியார்த

தொற்றுறுப் புடைமையிற் பற்றுவுழிச் சோதது

குரன்முதற் சைககினை யிறுவாயர் டட்டி

கக0 வரன்முறை வந்த மூவரைத் தானத்துப்

பாய்கலைப் பாவை பாடற் பாணி

யாசான் நிறத்தி னமைவரர் டோட்டுப

பாடற் பாணி யிளைஇ யவறொடு

கூடற் சாவதங் கூறுந் னீரெனந்

கக1 காழகிற் சாந்தங் கமழ்பூங் குங்கும

நானிக் குழம்பு ஈலங்கொ டேயவை

மான்மதச் சாந்த மனங்கமழ் தெவ்வத

தேமென சொழுந்நோ றாடி யாங்குத்

தாதுசேர் கழுநீர் சண்பகை கோதையொந்

கஉ0 மாதனி மல்லிசை மனைவளர் முல்லைப்

போதுவிரி தொடையற் பூவனை பொருந்நு

யட்டிற் புகையு மகலங் காடி

முட்டாக் கூவியர் மேரதகப் புகையு

மைந்தரு மகளிரு மாடத தெடுத்த

கஉ1 வந்தீம் புகையு மாகுதிப் புகையும்

பல்வேறு பூம்புகை யிளைஇ வெல்போர்

விளங்குபூண் மார்பிற பாணடியன் கோயிலி

னளந்துணர் வறியா வாருயிர் பிணிக்குங்

கலவைக் கூட்டங் காண்வரத் தோன்றிப்

கங0 புலவர் செந்நாப் பொருந்திய நிவப்பிற்

பொதியிற் றென்றல் போலா தீங்கு

மதுரைத் தென்றல் வந்தது காணீர்

நனிசேய்த் தன்றவன் நிரூமலி மூதூர்

கக.—புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை.

ககரு முன்னாண் முறைமையி னிருந்தவ முதல்லியொடு
பின்னையு மல்லிடைப் பெயர்ந்தனர் பெயர்ந்தாங்
கருந்திறற் கடவு ளகன்பெருங் கோயிலும்
பெரும்பெயர் மன்னவன் பேரிசைக் கோயிலும்
பால்கெழு சிறப்பிற் பல்லியஞ் சிறந்த

ககசு காலே முரசுந் கனைஞா லோதையு
நான்மறை யந்தணர் நவின்ற வோதையு
மாதவ ரோது மவீந்த வோதையு
மீளா வென்றி வேந்தன் சிறப்பொடு
வாளோ ரெடுத்த நாளணி முழுவமும்

ககசுரு போரிற் கொண்ட பொருகரி முழக்கமும்
வாரிக் கொண்ட வயக்கரி முழக்கமு ம
பணைநிலைப் புரவி யாலு மோதையுங்
கிணைநிலைப் பொருநர் வைகறைப் பாணியுங்
கார்க்கட லொலியிற் கலிகெழு கூட

ககரு லார்ப்பொலி யெதிர்கொள வாரஞர் நீங்கிக்
ஞாவமும் வஞளமுங் கோங்கமும் வேங்கையு
மாவமு நாகமுந் திலகமு மருதமுஞ்
சேடலுஞ் செருந்தியுஞ் செண்பக வோங்கலும்
பாடலந் தன்னொடு பன்மலர் விரிந்து

ககரு குருகுந் தளவமுங் கொழுங்கொடி முசுண்டையும்
விரிமல ரதிரலும் வெண்கூ தாளமுங்
குடசமும் வெதிரமுங் கொழுங்கொடிப் பசுன்றையும்
பிடவமு மயிலையும் பிணங்கரின் மணந்த
கொடுங்கரை மோலைக் சோவை யாங்கணு

ககசு மிடைந்துகுழ் போகிய * *

*
*
**
*
**
*
**
*
*

கரைநின் றுதிர்ந்த கவிரிதழ்ச் செவ்வா

ககரு யருவி முல்லை யணிகை யாட்டி

விலங்குநிமிர்ந் தொழுகிய கருங்கய னெடுங்கண்

விரைமலர் நீங்கா வலிரறற் கூந்த

*லுலகுபுரந் தூட்டு முயர்பே ரொழுகத்துப்

புலவர் நாவிற் பொருந்திய பூங்கொடி

* உலகுபுரிந்தென்றும் பாடம்.

சு. சிலப்பதிகாரம்.

கஎ0 வையை யென்ற பொய்யாக் குலக்கொடி

தையற் குறுவது தானறிந் தனள்போற்

புண்ணிய நறுமல ராடை போர்த்துக்

கண்ணிறை நெடுநீர் கரந்தன ளடங்கிப்

புனல்யா றன்றிது பூம்புனல் யாமென

கஎருவனநடை மாதரு மையனுந் தொழுது

பரிமுக வம்பியுங் கரிமுக வம்பியு

மரிமுக வம்பியு மருந்துறை யியக்கும்

பெருந்துறை மருங்கிற் பெயரா தாங்குண்

மாதவத் தாட்டியொடு மரப்புணை போங்குத்

கஅ0தேமலர் நறுமபொழிற் றென்கரை யெய்தி

வானவ ருறையு மனரை வலங்கொளத்

தானனி பெரிதுந் துடிடைத் தென்றநா

ஈருமினே யுடுத்த வகழிஞ்ஞுழ் போகித்
 கருநெடுங் குவனையு மாம்பலங் சமஸ்பு
 ௧௮௫ தையலுங் கணவனுந் தனித்துறு னைய
 மைய மின்றி யறிந்தன போலப்
 பண்ணீர் வண்டு பரிந்துனைந் தேங்கி,
 கண்ணீர் கொண்டு காலுற நடுங்
 போருழந் தெடுத்த வாரேயி னெடுநொடி
 ௧௯௦ வாரலென் பனபோன மறித்தகை காட்
 புள்ளணி கழனியும் பொழிவு ம பொருந்
 வெள்ளநீர்ப் பண்ணையும் விரிந் டோரியுங்
 காய்க்குலைத் தெங்கும் வாழையுங் சமுதாய
 வேய்த்துரட் பந்தரும் விளங்கிய விருப்பை
 ௨௧௫யறம்புரி மாந்த ரன்றிச் சேர்ப்
 புறஞ்சிறை மூதூர்ப் புச்சனர் புரிந்தென.

சிலப்பதிகாரம் எனபது, சிலம்பினது அதிகரித்தையுடையது எனஅன
 மொழித்தொகையாய் நூலுக்குக்காரணப்பெயராயிற்று. அத்காரம் - அதி
 கரித்தல். இராசரீதியில் தவறின அரசரை அடக்கடவுள் கூற்றாய் கின்று
 கொல்லு மென்பதும், பத்தினியை மக்களையன்றித் தேவரும் முனிவரும்
 ஏத்துதலுயல்பென்பதும், முனசெய்த இருவியும்செபதமுறையே செய்
 தோணகாடிவந்து பயனுட்டுமென்பதமாகிய இம்மூன்றம் சிலம்புகாரண
 மாகத் தோன்றலின், நூலாகிரியராகிய இளங்கோவடிகள், இந்நூற்குச
 சிலப்பதிகாரம் என்று பெயரிட்டனர்; இதனை, (பதிகம், ௮௫ - ௯௦)

௧௩. — புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை.

௪

“அரசியல் பிழைத்தோர்க் கறங்கூற்றாவது, முரைசாலைத்திணிக்ருயர்ந்தோ

ரேத்தலு, முழுவீண்புருத்துவரதூட்டுமெனபுதுஉரு, குழுவீண்சசிலம்புகாரணமாகச, சிலப்பதிகாரமென்னும் பெயரார், ஞாடுகுமயாமோர்பாட்டுடைச்செய்யுள்” என்பதனுலுணர்க. சிலம்புகாரணமாக இம்முனறுந்தோன்றுதல கதைசகருக்கததால உணரப்படும்.

மதுரைக்காண்டம் மதுரை - பாண்டியநாட்டி னிராசதானியாகிய தென்மதுரை. காண்டம் - கூட்டம் எனவே, மதுரையிலகடந்தசரித்திரத்தின்கூட்டதகையுடையதென்பது திரண்டபொருள்.

புறநீரேரியிருந்தகாதை.(கண்ணகியுடனே கோவலன்)மதுரைப்புறஞ்சேரி பிறசென்றதகுகினகாதையென விரியும். காதை- கதையையுடையது. புறஞ்சேரியென்றது,மதுரைகரத்தின் வெளியிடத்ததான முனிவரிருக்கையை. இவாகள் இங்ஙனம் அவருத்தகுகினது, சிலம்பைவிறறு வியாபாரஞ்செய்து பொருளதேடுமபொருடிக காவிரிப்பூம்பட்டினத்தினின்றும் மதுரைக்குப்புறட்டிடபோருமபொழுது இடை வழியி லென அறிக.

க. மண்ணணி கோலம் பெயர்ந்தபிற பாடு

இ-ள். முற்கூறிய சாலினியாகிய பெண அணிந்த கோலமும் கூத்தும் முடிந்த வின்றாக வெனக

பிறபாடு - ஓருசொல். கோலமெனவே கூத்தும் அடங்கிற்று.

(குறிப்பு) முற்கூறிய - கீழ்வட்டுவவரியிறகூறின. சாலினி - தேவராட்டி, சூவேசககாரி.

உ புண்ணிய முதலவி திருந்தடி பொருந்தி

இ - ள். தவத்திறகுத்த தலைவியாகிய கவுந்தியடிகளுடைய திருந்திய அடியைச் சென்றசோந தென்க.

உ - ச கடுங்கதிர் வேலில்க் காரிகை பொருஅள்

படிந்தில சேறடி பரலவெங் கானத்து

இ - ள இவவழிகுநீ மையையுடையாள இரதக் கடிய கதிரின் வெம்மையைத தன்மையிறபடப பொருள,அதுவுமனறி இவள்சிற்றடியும் வெய்யபருக்கையையுடைய இப்பாலெறியிற படிந்தில வென்க.

உள்ளடி கொப்புள் ததலிற குஞ்சித்தநடந்தமைகூறினான்.

ரு - ள. கோள்வ லுளியமுங் கொடும்புற் மகழார்

வாள்வரி வேங்கையு மானகண மதலார்

இ - ள். நேரிட்டாரைக் கைக்கொள்ளுதற்கு வலிய கரடியும் தாம் அக

ழக்கடவ புறநீனையும் அகழா;ஒளிபொருநதய வரியையுடைய புலியும் தாம்
மாறுபடக்கடவ மானினத்தோடு மாறுபடா வென்க.

பாமபு உறைதலிற் கொடும்புத்தென்றார்.

(கு-பு.) அகழ்தல-தோண்டுதல வான்-உரிச்சொல். வரி-உடம்பின்கோடு.

எ - க0. அரவுரு குரு மிராதேர் முதலையு

முருமுரு சார்ந்தவர்க் குறுகண் செய்யா

செங்கோற தென்னவர் காக்கு நாடென

வெங்கணும போகிய விசையோ பெரிதே

அ சில ப்பதிகாரம்.

இ - ள். முட்கூறியவைவயன்றி, இரைதேருமுதலையும் பாம்பும் பேயும்
இடியும் ஆகிய இவை தம்மைநலிந்தவர்க்கு வருத்தஞ்செய்யத் தருவன
வாயினும் செய்யா;செங்கோள்மையையுடைய தென்னர் ஆணையாற்காக்கு
நாடென்று திசையெங்கும் பரந்த இசை மிகப் பெரிதாகலா என்க.

இவற்றான், இவளுனையும் ஐவகைநிலத்திற்குரிமையுங் கூறினார். ஐவ
கைநிலனென்பது எவற்றாறபெறுதுமெனின்,—கானமென்பதனால் முல்லை
யும்,சூர் கரடி யெனபவற்றும் சூறிஞ்சீ யும்,வேங்கையென்பதனால் பாளையம்,
உருமுலெனபதனால் மருதமும்,முதலையென்பதனால் நெய்தலும் பெறுதும்.
இவ்வகைபான இவனுட்பி இக்காலத்துவருத்துவது இவ்வெயிலொன்றுமே
பென்பதாயிற்று.

(கு - பு.) தென்னவர் - தென்னாடாள்பவர்; பாண்டியர். ஆணை - கட்
டகை. இசை - புகழ். “இசையாற்றிசைபோயது”என்றார்சிந்தாமணிபாரும்.

கக - கசு. பகலொளி தனனினும் பல்லுயி ரோம்பு

நிலவொளி விளக்கி னீளிட மருங்கி

னிரவிடைக் கழிதற கேத மிலல்லனக்

குரவரு நோர்ந்த கொள்கையி னமர்ந்து

இ - ள். அங்ஙனம் வருத்தும் பகற்கதிர்விளக்கத்தினும் பலலுயிர்க்கும்
அருள்செய்யும் இராக்கதிர்விளக்கத்தோடே நெடிய வழியிடையைக் கழி
தற்கு வரும் ஏதப்பாடு ஒன்றுமில்லை யென்று கோவலன்சொலலக் கவுந்தி

யடிகளும் ஓக்குமென்று உடன்பட்ட கோட்பாட்டோடேமேவி யென்க.

(கு - பு.) பகற்கதிர் - சூரியன். இராக்கதிர் - சந்திரன். ஏதப்பாடு - இடைபூறு. ['நீளிடை - காடு' என்பர் அரும்பதவுரையாசிரியர்.]

கநி - கசு. கொடுங்கோல் வேந்தன குடிகள் போலப்

படுவகதி ரமயம் பார்த்திருந் தோர்க்கு

இ - ள். கொடுங்கோன்மையையுடையவேந்தன்குடிகள் அவனபோங் காலத்தையும் தண்ணளிவேந்தன் வருங்காலத்தையும் நோக்கியிருக்கு மாறுபோல வெங்கதிர் பரிமமயத்தையும் தண்கதிர் எழுமமயத்தையும் பார்த்திருந்த இவர்கட் கென்க.

(கு - பு.) வெங்கதிர்பரிமமயம் - சூரியாஸதமனசமயம் தண்கதிர்எழு மமயம் - சந்திரோதயசமயம்.

கஎ - கஅ. பன்மீன் றுணையொடு பாற்கதிர் பரப்பித்

தென்னவன் குலமுதற் செல்வன றேன்றி

இ - ள். அத்தென்னவன்குலத்திற்கு முதல்வனாகிய திங்கட்செல்வன் பலவகைப்பட்ட மீன்ருணையுடனே தண்ணளிப்பகுதியவாகிய சதிர்களைப் பரப்பித் தோன்ற வென்க.

தோன்றி - தோன்ற. மீன்ருணை - கயற்கொடித்தாணையுமாம்.

(கு - பு.) முதல்வன் - ஆதிபுருஷன்; பாண்டியன் சந்திரகுலத்தவனா தலின், இவ்வனங்கூறினார். மீன் - விண்மீன்; நகரத்திரம். தாணை - சேலை. பாற்கதிர் - அமிருதகிரணம்.

கக. — புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை.

கக

கக - உக.

* * * *

* * * *

தாறுசேர் சுழுகீர்த் தன்பும் பிணையல்
போதுசேர் பூங்குழற் பொருந்தா தொழியவும்
பைந்தளி ராரமொடு பலபூங் குறுமுறி
செந்தளிர் மேனி சேரா தொழியவு

மலயத் தோங்கி மதுரையின் வளூர்ந்து
 புலவர் நாவில் பொருந்திய தென்றலொடு
 பாணிலா வெண்கதிர் பாலவமேற் சொரிய
 வேனிற் நிற்களும வேண்டுதி பென்றே
 பாாமக ளாயாவுயிர் த் தடங்கிய பின்னர்

வேண்டுதி - முன்னிலைகளை.

இ - ள். பார்மகர், பாவாய, மூன்றாள் நின்கொழுநன் நின்னைப்பிரிந்த
 இளவேனிற்காலத்திலு, *** அழகியசந்தனத்தளிரோடே பலபூக்களினிதழு
 ம் கிவந்ததளிர் போலும் மேனியைச் சேரப்பெறவாயொழியவும், பலவகைப்
 பூந்தாதிம் கழுநீர்ப்பிண்பலும் முலலைமலர் பற்றறாத பூவகுழலிற் பொருந்
 தாவாயொழியவும், மலயத்தேழுனைத்து மதுரையிலேவளர்ந்து புலவர்நாவி
 லேபூத்து லீலைபெற்ற தென்றலோடே வெள்ளிய ஒளியையுடைய திங்களின்
 கதிர் நின்மெய்யிற்சொரிதலொழியவும் வேண்டி இப்பொழுது வேனிற்றிங்
 கள் இவ்வெண்கதிரை நின்மெய்யிற்சொரியவும் விரும்பியிருப்பாயே; இரா
 யெனச் சொல்லிவருந் திருநெடிலிர் பூக்கொண்டு அவளதுயின்றியின் னெனக.

எகாரம் - எதிர்மறை. இலசொறகர்வருவிக்க. இத்திடையும் இவள்
 புணர்ச்சியின்பம் பெறுமனோக்கிப் பாாமகர் இரங்கிக்கூறினாள். என்னை
 புணர்ச்சியில்லாதவா ளுதனின், —மாதவியோடு புலந்தபோதலானும், மது
 ரைக்குச்செல் ளுதற்கு ஒருப்பட்ட ஈடுகினைந்தலானும், மேற் கவுந்தியடி
 காநடள்வ நிச்செல்லுதலானும் யாண்டிம் மெய்யுறன்மாத் திரமல்லது புணர்
 ச்சியில்லென வுணர்க.

(கு - பு.) பிணையல் - மாலை. கற்றிருசுகிறந்ததென்று முலலைகூறினார்.
 மலயம் - பொதியமலை. புலவர்நாவிலேபூத்தல் - புலவர்களால்வருணிக்கப்
 படுத்தல். பாவை - அண்ணமயினி. பார்மகர் - பூமிதேவி. பாவாய் - அழகிய
 பெண்ணே! புலந்து - மாறுபட்டு.

௨௦ - ௨௨. ஆரிடை யுழந்த மாதரை நோக்கிக்
 கொடுவரி மறுகுங் குடிநாடு கூப்பிடு
 மிடிதரு முனியமு மிணையா தேகென

இ - ள். கோவலன் அரியவழியிடைத் தியருழந்த கண்ணகியைநோ
 க்கி, இவ்விரவில் நாஞ்செல்கின்றநெறியிடைப் புலி மறுகும்; பேராந்தை
 குழறும்; கரடி இடிக்கும்; இவற்றிற்குத் துணுக்கென்னுது ஏகுவாயாக

கூ

சில ப்பதிகாரம்.

மறுகும் - வாய்விடும் ; குறுக்கிடுமெனினுமமையும். இடிப்பு - அதிர்ப
பு ; உறட்டட்டட்டெனப் பறப்பறைகொட்டல.

௩௩ - ௩௫. தொழுவனைச் செவகை தோளிற் காட்டி.

மறவுரை நீத்த மாசறு கேள்வி

யறவுரை கேட்டாங் காரிடை கழிந்து

இ - ள். அங்குணங்கூறியகோவலன் இவட்டுக் கண்டியில் மயங்குத
லானும் குஞ்சித்தித் தளர்ந்துகடத்தலானும் வளைவையுடைய வளைபொருந்
திய செங்கைக்குத் தள்ளோள் ஆதாரமாதலை அங்குணங்கூறிக் காட்டி இவள
மனத்தியாரீங்குதற்பொருட்டு மறவுரைகளினின்றிரீங்கிய மாசறற கேள்
வியையுடையாள்கூறும்அறவுரைகளைக்கேட்டு அதனானே தொலைத்தற்கரிய
வழியைத் தொலைத் தென்க.

தொழி - வளைவு ; * “ தொழிக்கட்புவை” எனறாராகலின். கேள்வி
யென்றார், அதனையுடைய கவுந்தியடி களை ; ஆகுபெயர்.

(கு - பு.) மறவுரை - அதருமவார்த்தை அறவுரை - தருமோடதேசம்.
[‘ தோளிற்காட்டி - அவனகைபத்தன் தோளிலேசேர்த்து’ என்பது அரும
பதவுரை.]

௩௬ - ௩௭. வேனிலவீற றிருந்த வேய்கரி கானத்துக்

கான வாரணங் கதிர்வா வியமப

இ - ள். வேனில நிலைபெறுதலாலே வெந்துகரிந்தகிடக்கின்ற மூங்கி
ற்காட்டிலே காட்டுக்கோழிசேவல்கள் கதிரெழுச்சபைஅறிவிக்க வெனக.

ஆளித்திங்கட் கடைநாளாகலின், வீறறிநூர்தலவன்றார்.

(கு - பு.) வேனில் - முதுவேனில். கதிரெழுச்சி - சூரியோதயம்.

௩௮ - ௩௯. வரிநவில் கொள்ளக மறைநூல வழக கத்துப்

புரிநூன மர்ப் ருதைபத்ச சோந்து

இ - ள். நாவால் மறைநூலநவிலாது வரிப்பாட்டைடாவினுங் கோட
பாட்டையுடைய நூலணிமாற்புருமைவதோர் டதியைச் சோக தென்க.

புக்கென்னுது சேர்ந்தெனறதனால, அந்தப்பாப்பாரா இழுககியவொழு
க்கமுடைமை தமது சாயகநோனபுக்கேலாமைபின், ஊர்க்கபல்தோரா நக
ரிற் கோயிற்பக்கத்திற் சேர்ந்தா லென்க.

(கு - பு.) நவிலும் - சொல்லும் பதி - இடம் [வழுககம் - தப்புதல்]

சுரு - சக. மாதவத் தாட்டியொடு காதலி தனனைப்போ

தீதுதீர் சிறப்பிற் சிறையகத் திருத்தி

யிடுமுள் வேலி நீங்கி யாறுகோர்

நெடுநெறி மருங்கி னீர்தலைப் படுவோன

இ - ள். அந்தவிடியற்காலத்தே கவுந்தியடிகளுடனே கண்ணகியை
யும் ஓரொதுக்கமாகிய ஈலல் அடைப்பகத்தே வைத்து அவ்வேலியில் இடு
முள்ளொன்றைப்பிரித்து அதனைநீங்கிக் காலைக்கடன்கழித்தறகு நீணெறிக்
கண்ணதோர் கீர்நிலைக்கண தலைப்படுகின்றவ னென்க.

* சீவகசிந்தாமணி, துணமாலையாரிலம்பகம், அஉ.

கக.—புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை.

கக

நெடுநெறி - பெருவழி.

(அரும்பதவுரை.) சேமமுள்ளதோரிடத்திருத்தி. இடுமுள்வேலி - சுற்
றும் வேலியையுடைய இவர்களிருக்கிறவிடம். கீர்தலைப்படுகை - சந்திபண்
னுகை.

சுசு - சுள. காதலி தனனொடு கானகம் போந்ததற்

கூதுலைக் குருகி னுயிர்த்தனன் கலங்கி

யுட்புலம் புறதலி னுருவந் திரியாக்

கட்புல மயக்கத்துக் கௌசிகன் நெறியான்

இ - ள். அகவுனம் சென்றுவின்ற கோவலன், தன காதலியோடு
கானகத்தின்கண் போந்ததறகு உலையிலா துந்நுத்திபோல நெட்டியிர்த்து
உள்வெதும்பிக் கலங்கித் தனிமையுற்று நிறமவேறுபடுதலாற் கௌசிகன்
கட்புலமயக்கத்தான அறிபாளு யென்க.

உலைக்குருகு - வெளிப்பட.

(அந - உரை) கட்புலமயக்கத்தி - கண்ணிற்பிரடையற்றதாதலால் ; தன்னறிவுமயக்கத்தாலென்றுமாம். கவுசிகன் - கோசிககோத்திரத்தான் ; பெயருமாம். இவன்மாதவிகடையாயினுரந்தணன். அவனோஅல்லனோ வென்று அபிரித்து.

சஅ - நுட. கோவலன் பிரிபக் கொடுந்துப ரெய்திய

* மாமலர் செங்குண மாதவி போன்றிவ்
வருந்திறல் வேனிற கலர்களைத் துடனே
வருந்திறல் போலுநீ மாதவி பென்றோர்
பாசிலைக் குருகிப் பந்தரிற் பொருந்திக்
கோசிக மாணி கூறக் கேட்டே

இ - ள். அவ்வனம் அவன் நிறம்பேறுபடுதலானும் தான் சேய்மைக் கணநிறமலானும் ஐயுற்று அவ்வையந்தீர்வான் கோவலன்பிரிவின்காற்றாது காமத்தியால் சூயாமுற்று அலகாப்பொறுது அப்பொழுதேவருந்திகின்ற மாதவியைப்போன்று நீயும் இளவேனிலநீங்க அப்பொழுதே அதற்காற்றாது பொறுத்தம்கரிய வெம்மையையுடைய முதுவேனிற்காலத்துவெயிலால் து யாமுற்று அலகாப்பொறுது வளைந்து அக்காலவணிமையோடேவருந்தி னுப் ; மாதவியென்னும்பெயர்வாசிக்கோ வென்று ஓர்பசியிலையையுடைய குருக்கத்திபடர்ந்தமிழையுடைய இடத்திலே சென்றுநின்று அக்கோசிக கணன்கிற மறையவன் கூறக் கேட்டெனக.

பாசிலையென்றார், இளவேனிற்கட் செந்தளிராயது முதுவேனிற் குமுற் றிப் பாசிலையாயிற் மென்பது தோன்ற.

(கு - பு.) அவன் - கோவலன். தான் - கௌசிகன். சேய்மைக்கண் - தூரத்தில். ஐயம் - சந்தேகம். தீர்வான் - தீர. அலர் - பஸ்தூற்றும்பழி யும், மலரும். [குருகு - குருக்கத்தி. கோடையால்எழுந்தபூவெல்லாமுநிர் ன்து பொலிவழிந்து நினதனைக் கண்டு மாதவியைப்போலப் பொலிவழிந்த

கஉ சிலப்பதிகாரம்.

னை யென்று குருக்கத்திமீழ்ம்பொருந்தினான். மாதவி - குருக்கத்தி.] பசு மை + ஐலை = பாசிலை.

ருச - ருரு. யாதூரீ கூறிய வுராய் திங்கெனத்

தீதிலன் கண்டே னெனச்சென் றெய்தி

இ - ள். இங்ஙனம் கோசிகன்கூறக்கேட்ட கோவலன் நீ இங்குக்கூறிய இக்கூற்றிற்குப் பொருள்யாதென அசதியாட, இனி ஐயமுடையேனல் லேன், கோவலனெனவறிந்தேனென உட்கொண்டு சென்றுசேர்ந் தென்க.

ருச. கோசிக மாணி கொள்கையி னுரைப்போன்

இ - ள். கோசிகன் தான்வந்த கருமக்கோட்பாட்டினைக் கூறுகின்றவன்,

ருள - ருஅ. இருதிதிக் கிழவனும் பெருமனைக் கிழத்தியு

மருமணி யிழந்த நாகம் போன்றதும்

இ - ள். இருதிதிக் கிழவனும் அவனமனைக் கிழத்தியும் அரிய மணியை யிழந்த நாகம்போல அழகும் ஒளியு மிழந்து ஒளிகுயதும்,

(சு - 4.) இருதிதிக் கிழவன் - பக்கசைவத்திற் குடையவன் ; கோவலன்தந்தையாகிய மாசாததவான். பெருமனைக் கிழத்தி - கோவலனதாய். மணி - மாணிக்கம்.

ருக - சு0. இன்னுயி ரிழந்த யாக்கை மொனனத்

துன்னிய சுற்றந் துயர்க்கடல் பிழந்ததும்

இ - ள். நெருங்கியகிளைஞா இனியவுயரையழாத யாக்கைபோலச் செயலமாண்டு துயர்க்கடலிலே யழுதுகின்றதும்,

இனி, யாக்கையிழந்த இன்னுயிரெனமாறி வீடுபெறற்குரியவுயிர் இளமைக்காலத்தே யாக்கைபயிழத்தலில் தவஞ்செய்யப்பெறாது பிறவிக்கடலகத்தழந்தமாறுபோல வெனவுமாம்.

சுக - சு2. ஏவ லாளர் யாங்கணஞ் சென்று

கோவலற் றேடிக் கொணர்கொப் பெயர்ந்ததும்

இ - ள். இருதிதிக் கிழவன் தன்ஏவலாளரை ரோகி எத்திசைக்கண் ணுஞ்சென்று கோவலனைத்தேடிக் கொண்டு வருகவென்றுருக அவர் எத்திசைகளிலுஞ் சென்றதும்,

போந்ததும் பாடமாயின், இத்திசையினும் சிலாபோந்ததுவு மென்க.

சுங - சுசு. பெருமக னேவ லலைதி யாங்கணு

மரசே தஞ்சமென் றருங்கா னடைந்த

வருந்தில யிரிந்த வயோத்தி போலப்

பெரும்பெயர் மூதூர் பெரும்பே ஆற்றதும்

இ - ள். எத்துணைச் சிறுதொழிலாயினும் பெருமகனேவிய பணிவிடையைச் செய்தலே அரியபொருளாதலல்லது பணிவிடையன்றாயின் அரசாட்சி என்றும் எளிமைப்பொருட்டாமென்று கருதி அடைதற்கரிய வெங்காளிலே சென்றடைந்த இராமன் நீங்கப்பட்ட அயோத்தியின்கணுள்ளார் செயலற்று மயங்கிஞற்போலப் பெரிய புகழையுடைய புகாரின்கணுள்ளார் யாவரும் மிகவும் அறிவுமயங்கியு செய்தியும்,

கக. — புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை.

கக

பெருமகன் - தசரதன். தஞ்சம் - எளிமை. அருந்திறல் - இராமன்; அன்மொழித்தொகைபாருபெயர். பேதறவு - அறிவின்நிரவு.

(கு - பு) “தருசக்கிளவியெண்மைப் பொருட்டே” என்பது தொல்காப்பியம் - இடைச்சொல்லியல் - சுஅ. முதுமை + ஊர் = மூதூர்.

கீள - எஓ. வசந்த மாலைவாய் மாதவி கேட்டுப்

பசுரத மேனியள் படர்நோயுற்று

நெடுநிலை மாடத் திடைநிலத் தாங்கோர்

படையமை சேக்கைப் பள்ளியுள் வீழ்ந்ததும்

இ - ள். திருமுகத்தை மறுத்துக்கூறியமாற்றத்தை வசந்தமாலைவாய்க்கேட்டுப் பசுரதமேனியளாய் நினைவாகிய வருத்தமுற்று உயர்ந்த எழுந்ததைதழுடையமாடத் தூராலாநிலத்து ஒர்படுக்கையமைந்தசேக்கையிடத்தே மாதவி மயங்கியீழ்ந்த செய்தியும்,

அரகு - அசை. பள்ளி - இடம்.

(கு - பு) திருபுகம் - பத்திரிகை. வசாதமாலை - மாதவிதோழி; கூன்பெற்றம் இவ்வுருகாப்பெயருணமி. படாநோய் - மனோவியாதி. இவ்வரலாறு, கீழுவேணி உகாதையிற கூறப்பட்டது.

கக - எஓ. வீழ்ந்தய நுந்நோள் வீழ்மய கேட்டுத்

தாழ்ந்தய பொதித் தான்சென் றிருந்ததும்

இ - ள். அயம எம விரகநோயுறவன் வருத்தத்தைக்கேட்டுச் செருக்கடவகிடு தாழாத துபாயமதித் தான சென்றிருந்த செய்தியும்,

வீரதூயா - விருப்பகதான்வருநதூயர்.

(அரு - உரை.) அருநறோன் - மாதவி. தான் - கோசிகன்.

எங் - எங். இநாதூய நுற்றோ ளிணையடி தொழுதேன்
வருநதூயர் நீக்கென மலர்க்கையி னெழுதிக்
கண்மணி யணையாறநுக் காட்டுக வென்றே
மன்னுடை முடங்கன மாதவி யீத்ததும்

இ - ள். அங்ஙனம் மிக்கதூயாமுற்ற மாதவி, நின்னிணையடியைத்தொ
ழுத்தன்; எனகரு இவங்ஙனவ நுநதூயரைத்தீர்ப்பாயாகெனச் சொல்லித் தன்
கையாலெழுதி இய்வோலையை என்கண்ணிற கருமணிபோலவானுககுக்
காட்டுவாயாக வென்று தனக்கையிறநத செயதியும்,

இது தன்மைக்கன வந்தது.

(அரு - உரை.) இணையடி - கோசிகனதடி. மன்னுடைமுடங்கல்
இலசகிசை.

எங் - எங். ஈத்த வோலைகொண் டுடைநெறித் திரிந்து
தீத்திறம் புரிந்தோன சென்ற தேயமும்

இ - ள். அங்ஙனநந்த ஓலையைக்கொண்டு இடைநெறியெங்கும் தி
ரிந்து தேடியுங் காணாமல தான்சென்ற தேயங்களும்,

(ரு - பு.) தீத்திறம்புரிந்தோன - அந்தணன்; கோசிகளுகிய தான்.

கூது சிலப்பதிகாரம்.

எங் - அங். வழிமருங் கிருந்து மாசற வுரைத்தாங்
கழிவுடை யுள்ளத் தாரு ராட்டி.
போதவிழ் புரிமுழற் றுங்கொடி நங்கை
மாதவி யோலை மலர்க்கையி னீட்ட

இ - ள். முற்கூறிய நெடுநெறியாகிய வழிப்பக்கத்தே யிருந்து ஒழிவ
றவுரைத்தபின்பாக அழிதலைத்தருகின்ற உள்ளத்தையும் நிறைந்த காம
நோயையுமுடையாளாகிய போது அவிழப்பட்ட புரிந்த குழலையுடைய மா
தவி தந்த வோலையைக் கோவலன்கையிலே கொடுத்தானாக;

போதவிழ் - குழலுக்கு அடைமொழி.

(கு - பு.) போது - போரும்பு; மலரும்பருவத்து அரும்பு.

அக - அக. உடனுறை காலத் துரைத்தநெய் வாசங்
குறுநெறிக் கூந்தல் மண்பொறி யுணர்த்திக்
காட்டிய தாதலிற் கைவிட லீயா
னெட்டகம் விரித்தாங் கெய்திய துணர்வோன்

உணர்வோன் - பெயர்.

இ - ள். அங்ஙனங்கொடுத்த ஓடிமடிப்புறத்துமண்மேல் மாதவி்குறு
நெறிக் கூந்தலாலொற்றியபொறி தன்னுடனே கூடியுறைகின்றகாலத்தே
வாசநெய்யுரைத்த தன்மையைத் தனக்கு உணர்த்திக்காட்டியதாதலான்
அதனைக் வகயாற கடிதின் விநியாஸம்ப் பின்னர் விடுவித்து ஏட்டை விரி
த்து அதனுட்கிடந்த வாசகத்தின் பொருண்மை யுணர்கின்றவ னெனக.

குறுநெறி - செறிந்தவறல். வாசனையின் செவ்வியினமையைப் பொறி
காட்டிற் நெனவுமாம். கூந்தற்பொறியெனக. உரைத்தல் - புகதல. கை
விடலீயான் - மெய்ம்மறந்தும் ஓலைத்தலையை நெகிழவிட்டிலென்றுமாம்.
எழுதியதூஉம் பாடம்.

(அரு - உரை.) கூந்தல்மண்பொறி - கூந்தலாலிட லிலாஞ்சனை
நாற்றம் அறிவித்ததாதலால் தான் விடுகலனாய்.

அள. அடிகண் முன்னர் யானடி வீழ்நதேன்

அடித்தலத்தில்வீழ்தல் - வணக்கம்.

இ - ள். தேவர்திருவடிகளைத் திக்குநோக்கித்தண்டம்பண்ணினேன்;
இதனைத் திருவுளத்தலே கண்டருள்க;

கண்டருள்கவென இவ்விடத்து ஒருசொல்வருவிக்க. இஃ
ப்பாசரம். இனி அக்காரிகைபாசரம்.

(கு - பு.) காரிகை - பெண்; மாதவி. பாசரம் - வசனம்.

அஅ - கூஉ. வடியாக் கிளவி மனக்கொளஸ் வேண்டுங்
குரவர்பணி யன்றியும் குலப்பிறப் பாட்டியோ
டாவிடைக் கழிதற் கென்பிழைப் பறியாது
கையறு நெஞ்சங் கடியல் வேண்டும்
பொய்தீர் காட்சிப் புரையோய் போற்றி

கக. - புறஞ்சேரியிறுத்தகாலை.

கரு

இ - ன். வடிமொழியுணர்ந்து குற்றத்தீர்த்த நற்காட்சியையுடைய உயர்ந்தோனே, இருமுதுகுரவர் பணிவிடைபொழிந்ததன்மேலும் குலத்திற் பிறந்தி சுற்பையாளுதலுடையவளுடனே இரவில் நகரிடையைக் கழிந்து போதற்கு வந்தவிழைப்பென்னை? அஃது அறிபாது என்பிழைப்போவென்று அவலித்து அரற்றிக் கவலித்துக் கையாற்றின்கண் நெஞ்சுஅழுங்காநின்றது; என்பிழைப்பெனினும் மகளிர்சொல் குற்றமறாதுதொல்லென்று திருவுளம்பற்றல்வேண்டும்; இதவேயன்றி எனக்கு இப்பொழுதுநடக்கின்ற இச்செயலறவு நன்றன்று; அதனைக்கடியல்வேண்டும்; ஆதலால் இவ்வாற்றான் நினக்கு ஓர்புகழ்க்குறைபாடின்றாகப் போற்றுவாயாக;

முன்னர், ***“கங்கை தன்னைப் புணர்ந்தாலும்”** எனவும், ***“மங்கை மாதர் பெருங்கற்பு”** எனவும் ஆண்டுக் கூறினமையன், ஈண்டுக் குலப்பிறப்பாட்டியெனத் தோற்றவாயசெய்து தன்பிழைப்பின்மைகூறினாள். இதுவன்றியும், இருவரிருமுதுகுரவரும் ஏவலாளர் மேவலகூறின இறந்துபடுவொர்ப்பதூஉம், தேசடைக்குலத்திற்கு மாசவருமெனபதூஉம், தாளிறந்துடழற் சிறிதுபுகழேகுறைபடுமென்பதூஉம் உணர்த்தியவா றாயிற்று.

(கு - பு.) இருமுதுகுரவர் - தந்தைதாயா. பிழைப்பு - தவறு. அவலித்தி - வருந்தி. கையாறு - துன்பம். கடியல் - ஒழியசெய்தல். போற்றுவாய் - பாதுகாப்பாய். புரையோய் - உயர்ச்சியையுடையோய்! புரை - உயர்ச்சி. மேவல - நகரதன. [இரவிடைக்கழிதற்கு யானசெய்தகுற்றம் ஈதென்றறியாது நெஞ்சங் கையறுநின்றது; அதனைப்பொறுக்கவேண்டும்: இது, மாதவிகருத்தி. இனிப் பிதாவுக்கு, இரவிடைக்கழிதல காரணமாக யான் செய்தகுற்றம் பாராது கையறுநெஞ்சம் கடியலவேண்டு மென்க]

கூட - கரு. என்றவ னொழுதிய விசைமொழி யுணர்ந்து

தன்றி திலனெனத் தளர்ச்சி நீங்கி]

யென்றி தென்றே

இ - ன். இவ்வாறு பலவகைத்தீங்குதருமென்று அவனொழுதிய ஓலைப்பாசுரத்திற் பொருளெல்லா முணர்ந்து மனங்குழைந்து அவள் தன்னாற்செய்யப்பட்ட தீதிலன்; இஃது என்னாற்செய்யப்பட்ட தீதே யெனத்தெளிந்து தளர்ச்சிநீங்கி யென்க.

எனநீது - எனநீவினே. [இசைமொழி - வாசகம்.]

கூரு - கூள.

எய்திய துணர்ந்தாய்

கெற்பயந் தோற்கிம் மண்ணுடை முடங்கல்

பொற்புடைத் தாகப் பொருளுரை பொருந்தியது

இ - ன். அவ்வோலையிற்பொருந்தியவாசகத்தை யுணர்ந்து இவ்வோலையினே என்றதைக்கும் பொலிவுடைத்தாம்படி வாசகங்களும் பொருளும் பொருந்திற்று;

அஃது எங்ஙனம்பொருந்திற்றெனின், அடிவீழ்ந்தேனென்னுமளவும் முற்கூறியவாதேகொள்க. 'வடியா.....போற்றி' குரவர்பணிவிடை

* கானல்வரி, ௨..

கூகூ சிலப்பதிகாரம்.

களைத் தவிர்த்த தொருதவறு; அன்றியும் குலத்திற்பிறந்தாளோடு இரவிடைக்கழிந்த தவறு ஒன்று; இவையிரண்டிற்கும் வாக்கடவதுபனகாரணமாகத் திருவுளத்திற்றளர்ச்சி சிறிதுண்டாயினும் அதனைக் கடிந்தருளுக; இங்ஙனம் என்பிழைப்பறியாது யான் பேரறிவாகச்சொல்லிய இவற்றை ஏறுவிண்ணப்பமாகத் திருவுளம்பற்றாதுதொழிக; பேதைமைச்சொல்லென்றே திருவுளம்பற்றல்வேண்டும்; போற்றியென்றானென்க. குரவர்க்குத் காப்புக்களைக்குறித்துப் போற்றியென்றல்மரபு ஈண்டு இவ்வோலை குரவர்க்குப்பொருந்தியவாறு உணர்க.

(அரு - உரை.) உணர்வோன், இசைமொழியுணர்ந்தெனக்கூட்டுக.

கூஅ - கருக. மாசில குரவர் மலரடி தொழுதேன்

கோசிக மாணி காட்டெனக் கொடுத்தது

ரடுக்கங் களைந்தவர் நலகைம பொருநாதி!!

விடுக்கண் கோதம் கீண்டெனப் போக்கி

இ - ன். அங்ஙனம்பொருந்தியதென உட்கொண்ட கோவலன், கோசிகமாணி, எய்குரவர் மாசிலமலரடியைத் திசைநாககித்தொழுதெனெனச்சொல்லி இவ்வோலையைக்காட்டெனக் கொடுத்து, எப்பொருட்டாக அவ

நடுங்குநடுக்கத்தைக் களைந்து அகத்தினிகழுகின்ற இரீகம்ஹய ரீகருதற
கு விரைந்துசெல்வாயாக வெனப் போகவிட் டென்க

ஈண்டுதல் - விரைதல். காட்டெனக்கொடுத்தக் களைதற்கென டென
ப்போக்கி யென்க. எனச்சொல்லியென்று ஒருரொலய நய்க்க.

க0உ - க0ங். மாசில் கற் றி. மனைவியோ டிருந்த

வாசில் கொள்கை யறவிபா லீரை

இ - ள். குற்றமற்றகற் றியையதன்மைய டுடைய ராத குற்ற மட
கோட்பட்டையுடையகவுறுதியுடிக ளிருகுகின் றுடையதைச் சீராடுதற்க.

ஓமி - ஒருவியைப்பாடு; உயர்வின்றியதன்வழி-க்கண் றின்றி.

க0ங் - க0டு.

ஆகு

ஆடிய கொள்கை யாதரி கோலம்

பாடும் பாணரி பாய்குறச் சோ

இ - ள். அவ்விடத்துத் துர்க்கையது யெறறிப்பா ருதிப அசாரோய்
பொருதபோர்க்கோலத்தைப்பாடும் பாட்டாண மையையுடைய அமபண வ
ரில் தானு மொருவனாகக் கலந தென்க.

*“பாண ரொக்கல்” எனார். ஆமி - யெயறி. பாண - பாட்டு.

க0க. செந்திறம் புரிந்த—இ - ள். தனபண்ணியம் அத்திறமாய்த்
தனக்கினமான செந்திறத்தோடு புரிந்த வென்க.

* திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார், ௪00: “காரணி கற்பகங் கற்றவர்
நற்றுணை பாணரொக்கல், சீரணி சிந்தா மணியணி திலைச் சிவனடிக்குத்,
தாரணி கொன்றையன் றக்கோர்தஞ் சங்க நிதிவிதிசே, ருருணி புறமவர்க்
கூன்மற் றியாவர்க்கு முதியமே.”

கங. — புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை.

கள

என்றது :பண் *பண்ணியம் திறம் திறத்திறமென்னுமிவை சம்பூரண
ம், சாடவம், ஓளடவம், சதுர்த்தமென வடமொழிப்பெயரானும் வழங்கும்;
அவற்றுட் செந்திற மென்றவாறு.

க0க. செங்கோட்டி யாழில்—இ - ள். நாற்பெரும்பண்ணிற்கும் மு

தலாகிய நால்வகையாழிநுள்ளும் செங்கோட்டியாமென்னும் யாழினதுறப்
பினு னென்க.

(கு - பு.) நால்வகையாழ் - பேரியாழ், மகரயாழ், சகோடயாழ், செ
ங்கோட்டியாழ். பண்நாற்கு - பாலை, குறிஞ்சி, மருதம், செவ்வழி.

க0௭. தந்திரி காத்தொடு திவவு றத்தியார்த்து

இ - ள். அச்செங்கோட்டியாழினது இருவகையுறப்பினுள் தந்திரி
கரம் திவ வென்னும் இரண்டையும் உறுதிபெறக் கட்டி,

அவற்றுள் தந்திரிகரமென்பது நரம்புதுவக்குதற்குத் தகைப்பொழிய
இருசாணல்விரல் நீளமாகக் குறுக்கிடத்துசேர்த்தம் ஐம்பத்தோருறப்பு;
என்னை? “தந்திரி கரமே தகைப்பற விலகி, வந்த விருசா ணல்விர லாகும்”
.....என்றாராகலின். திவவென்பது நரம்புகளை வலிபெறக்கட்டும் வார்
க்கட்டு.

க0௮. ஒற்றுறப் புடைமையிற் பற்றுவழிச் சேர்த்தி

இ - ள். அவ்வியாழ் ஒற்றென்னுமுறுப்பையுடைத்தாகலானே அவ்வு
றுப்போடே பற்றைப்பிறப்பிக்கும் நெறிப்படச் சேர்த்தி யென்க.

“செங்கோட்டி யாமே செவ்விதிற் நெரியி, னறுவகை யுறப்பிற் ருகு
மென்ப.” “அவைதாம், கோடே திவவே பொற்றே..... தந்திரி கரமே
நரம்போ டாமே” என்றார்.

(அ0- உரை.) ஒற்றுறப்பு- நரம்பினும்பத்திரினுந்தாக்குவதோர்கருவி.

க0௯. குரன்முதற் கைக்கிளை யிறுவாய்க் கட்டி

இ - ள். உழை குரலாகவும் கைக்கிளை தாரமாகவும் நரம்புகளைநிறு
த்தி யென்க.

என்றது அரும்பாலையென்னும்இசையைப்பிறப்பித் தென்றவாறு. இ
து குலமுதற்பாலைத்திரிவெனக்கொள்க.

க10 - க1௨. வரன்முறை வந்த மூவகைத் தானத்துப்

பாய்கலைப் பாவை பாடற் பாணி

யாசான் றிறத்தி னமைவாக் கேட்டு

இ - ள். உழைமுன்னர்க்குரிய நூல்களின் வரலாற்றுமுறைமை
யான்வந்த மூவகைத்தானத்தாலும் சதிபாய்த்துசெல்லும் கலையையுடைய
பாவைபோல்வானது பாடற்பண்ணை ஆசானென்னும் பண்ணியலாகிய நாஸ்
வகைச்சாதியினும் பொருந்துதல்வரச் செவிப்புலத்தானறிந் தென்றவாறு.

† ஆசான்சாதி நால்வகையாவன: ஆசானுக்கு அகச்சாதி கார்தாரம், புறச்சாதி சிகண்டி, அருகுசாதி தசாக்கரி, பெருகுசாதி சுத்தகார்தாரமெ

* பண்ணியலெனவும் பிரதிபேதமுண்டு.

† அரசன்சாதிபெனவும் பிரதிபேதமுண்டு.

(ரு)

கடி சிலப்பதிகாரம்.

ணக்கொள்க. பண் தூற்றுமுனறு; அவை நால்வகைப்படும்; பண், பண்ணியம், திரம், திரத்திரமென. அவற்றுள் இது திரங்கூறிற்று. மூவகைத்தானம் எழுத்தும் அசையும் சீருமெனினுமமையும்; என்னை? “எழுத்தே யசையே சீரே பென்றிவை, யிழுக்கி லவைமூன் றிற்கு மென்ப” என்றாகலின்.

(கு - பு.) [ஆசான்றிரம் - கார்தாரம்; ஆசானென்று ஒருபண்ணிற்குப் பெயராகவும் இசைத்தமிழிற்கூறுப] பாய்கலைப்பாவை - தூர்க்கை; கலை - மான்: பாவை - பதுமை; இங்கே உவமையாகுபெயர்.

ககந. பாடற் பாணி யனைஇ யவரோடு

இ - ள். இங்ஙனமாகிய பண்ணையும் திரத்தையும் அவரோடு கலந்துவாசித் தென்க.

(அரு - உரை) பாணி - பாட்டு. அளவி - கலந்து

ககச. கூடற் காவதங் கூறுமி னீரென

இ - ள். இங்ஙனம் யாழ்வாசித்த கோவலன், இவ்விடத்திற்கு மதுரை எத்துணைக்காவதம்; அதனை கீர கூறுமி னெனற கேட்ப வென்க.

ககரு - ககஉ. காழுகிற சாந்த காணீர்

ககரு - ககஅ. காழுகிற சாந்தங் கமழ்பூங் குங்கும
நாவிக் குழம்பு நலங்கொ டேய்வை
மான்மதச சாந்த மணங்கமழ் தெய்வத்
தேமென கொழுஞ்சே ருடி

இ - ள். அகிறசாநதம கமழும் குவகுமப்பூவகுழம்பம் நாவிக்குழம்
பும் குளிர்ச்சிநலத்தைக்கொண்ட சந்தனசசாந்தம் கத்தூரிச்சாந்து மாகிய
இத்தெய்வமணவகமழுகின்ற வளவிய சேறறை யனைது,

(கு - பு.) கமழும் - பரிமளிக்கும். நாவி - கத்தூரி; ஓர்மூலிகையுமாம்.
[(தேமென்கொழுஞ்சேறடி -) வாசம்பொருநதிய மெல்லிய அழகிய குழம்
பு கலந்து; ஆடி - கலந்து] தேம - நறுநாறதம்.

ககஅ - கஉக.

ஆவகுத்

தாதுசேர் கழுநீர் சண்பகக் கோதையொடு
மாதவி மல்லிகை மனைவளர் முல்லைப்
போதுவிரி தொடையற் பூவணை பொருநதி

இ - ள். தேன்சேர்ந்த கழுநீர்மலர் சண்பகமலரென்னுமிவற்றாலாகிய
மாலைபோடு குருக்கத்தியும் மலலிகையும் மனையின்கண்வளர்ந்த முல்லைபு
மென்னும் இவ்வவிழ்ந்த பூக்களால நிறைத்த பொலிவினையுடைய அணையிலே
பொருந்தி,

கஉஉ - கஉக. அட்டிற் புகையு மகலங் காடி
முட்டாக் கூவியர் மோதகப் புகையு
மைந்தரு மகளிரு மாடத் தெடுத்த
வந்திம் புகையு மாருதிப் புகையும்
பல்வேறு பூம்புகை யனைஇ

கக. - புறஞ்சேரியிறுத்தகர்தை.

கக

இ - ள். அடுக்களைகளில் தாளிப்புமுதலியபுகையும் அகன்ற அங்காடி
யிடத்து அப்பவாணிகர் முட்டாமற் சுடுகின்ற அப்பவகையிப்புகையும் மைந்
தரும மகளிரும் மயிர்க்கும் துகிற்கும் மாலைமுதலியவற்றிற்குமெடுத்த அ
ழகிய இனிய அகிற்புகையும் யாகசாகிதோறும் ஆகுதிபண்ணுதலாலெழுந்
தபுகையும் ஆகிய இப்பலவாகிய வேறுபட்ட பொலிவினையுடைய புகையை
யளவி,

(கு - பு.) அடுக்களை - மடைப்பள்ளி. அங்காடி - கடைவீதி.

விளங்குபூண் மார்பிற் பாண்டியன் கோயிலி
 னளந்துணர் வறிபா வாருயிர் பிணிக்குங்
 கலவைக் கூட்டங் காண்வரத் தோன்றி

இ - ள். இரதிராறமபூட்டப்பட்ட விளங்காரின்ற ஆர்த்தையுடைய
 மார்பாலே வெல்லும்போரைவல்ல பாண்டியனது அரண்மனையில் யாவ்
 ரானும் அளவிட்டறியப்படாவாய இக்கலவைத்தொகுதி தன்மெய்யெல்லா
 ம் கமழும்படி தோன்றி யெனக.

அவை எத்தனமையவாகிய கலவை யெனின, தம்மைப் புலன்கள் ஒரு
 கால்நுகருமாயிற் பிள்ளை வீட்டுலகங்கருதித் திறவிறசெல்லவொட்டாது ம
 னத்தைப் பிணித்துக்கொள்ளும் கோயிலிற்கலவை யென்க. அவை முன்னர்
 க்கூறினவும் பிறவும்.

கஉ௦-கஉ௨. புலவர் செந்நாப் பொருநதிய நிவப்பிற்
 பொதியிற் மென்தல போலா தீங்கு
 மதுரைத் தென்றல் வந்தது காணீர்

இ - ள். சங்கப்புலவரது செந்நாவாலே புகழப்பட்ட இச்சிறப்புக்க
 னையுடைத்தாகலிற் பொதியிறமென்றல தன்னை ஒவ்வாமைக்குக்காரண
 மாகி இந்த மதுரைத்தென்றல் வந்தது; இதனைக் காணீர் ரென்க.

ஆடிப் பொருநதி அனைஇத் தோன்றித் தென்றல் வந்ததென்றரென்க.
 கஉ௩-கஉ௪. நனிசேய்த் தன்றவன் நிருமலி மூதூர்
 தன்நீர் கழியினுந் தகைகருந ரிலலென

இ - ள். காவதவகடறுமினென்றறகுக் காணீர்; அதனால், மிக்க தூரி
 - தன்று அப்பாண்டியனது செல்வமிக்கமூதூர்; அதுவன்றியும் ஆண்டுச்செல்
 வார் இந்நீர்மையன்றி வேறுபட்டநீர்மையாரொருவர்செல்லினும் நிலென்
 பாரிலலை யென்று சொல்ல வெனக.

(கு - பு.) தூரிது - தூரத்திலுள்ளது.

கஉ௫ - கஉ௬. முன்னாண் முறைமையி னிருந்தவ முதல்வியொடு
 பிள்ளையு மல்லிடைப் பெயர்ந்தனர்

இ - ள். அற்றைஞான்று ஆண்டுத்தங்கிப் பிற்றைஞான்று செல்லக்க
 ருதியவர் முன்னாண்முறை முறைமைபோலே இரவிடையிலே கவுந்தியடி
 களுடனே பெயர்ந்தன ரென்க.

(கு - பு.) அம்மைஞான்று - அந்நாளில். ஆண்டு - அங்கு. பிற்தை
ஞான்று - மறுநாள். [முன்னுண்முறைமையின் - நிலவிலே வைகறைக்கா
லத்தே புறப்பட்டோ.] பெயர்ந்தனர் - புறப்பட்டனர்.

ககஉ - கசு0.

பெயர்ந்தான்

கருந்திறற் கடவு ளகன்பெருங் கோயிலும்
பெரும்பெயர் மன்னவன் பேரிசைக் கோயிலும்
பால்கெழு சிறப்பிற் பல்வியஞ் சிறந்த
காலை முரசுக் கணைஞர லோதையும்

இ - ள். அரிதாகிய அழித்தற்றொழிவைவல்ல கடவுளது அகன்ற பெரி
யகோயிலிடத்தும் மிக்க புகழையுடைய மன்னவன்கோயிலிடத்தும் வேறு
பட்ட பகுதிபொருந்திய சிறப்பையுடைய காலைமுரசமாகிய பேரிசைப்பல்
லியம் பெயர்ந்து கூடியொலிக்கு மொலியும்,

பெயர்தல் - தாளமறுதல். கணைதல் - செறிதல்.

(கு - பு.) அருந்திறற்கடவுள் - பரமசிவன். [அருந்திறற்கடவுள் - ஆல
வாயான்முதலிய தெய்வங்கள். காலைமுரசம் - பன்னியெழுச்சிமுரசு.] பேரி
சைப்பல்லியம் - பெரிய ஓசையைபுடைய பல வாத்தியங்கள்; இயம் - வா
ச்சியம்.

கசுக. நான்மறை யந்தனர் நவின்ற வோதையும்

இ - ள். அந்தனர் நான்மறைநவில்விக்குமவைக்களந்தோறும் மறை
க்குவிதித்த மரபிையுடைய ஈருதி குன்றாமல் உச்சரிக்கு மோதையும்,

கசஉ. மாதவ ரோதி மலிந்த வோதையும்

இ - ள். மாதவர்கள் சிறுகாலையில் மந்திரமோதுதலால் மிக்க ஓதை
யும்,

(அரு - உரை.) இருடிகளுடைய சிறுகாலை அனுட்டாளஓசை.

கசகஉ - கசசச. மீளா வென்றி வேந்தன் சிறப்பொடு

வாளோ ரெடுத்த நாளணி முழுவரும்

இ - ள். மடங்காத வென்றியையுடைய வேந்தனும் பெற்ற சிறப்

போடே வள்ளூர் தத்தம்வீரத்திற்கெடுத்த வரிசையையுடைய முரசுமுத
வியவற்றின் காளணியோடும்...

குடைநாட்கோள் முதலியவுமாம்.

(கு - பு.) குடைநாட்கோள் - "செற்றடையார்மதில்கருதிக், கொற்ற
வேந்தன் குடைநாட்கொண்டன்று" என்பது புறப்பொருள்வெண்பாமாலை.

கசடு. போரிற் கொண்ட பொருகரி முழக்கமும்

இ - ள். மறப்பகைமன்னரைப் போரினவென்று கொண்டுவந்த போ
ர்க்களிற்தின் முழக்கமும்,

கசக. வாரிக் கொண்ட வயக்கரி முழக்கமும்

இ - ள். காட்டிழந்திக்குண்டுவந்த வலியயானையின் முழக்கமும்,

கசஎ. பணைநிலைப் புரவி யாறு மோதையும்

இ - ள். பந்திதோறுநின்ற குதிரைகள் போர்நினைந்து ஆவாரிக்கு
மோசையும்,

கஈ—புற்றஞ்சேரியறுத்தகாதை.

உக

கசஅ. கிணைநிலைப் பொருநர் வைகறைப் பாணியும்

இ - ள். கிணைப்பறையையுடைய மள்ளர் மருதநிலந்தோறும் வைக
றைக்காலத்தே கொட்டு மோசையும்,

கிணை - மருதப்பறை; கூ.த்தர்பறையுமாம்.

(அரு - உரை). பொருநர் - வைகறைபாடுவார்.

கசக - கரு0. கார்க்கட லொலியிற் கலிகெழு கூட

லார்ப்பொலி யெதிர்கொள வாரஞர் நீங்கி

இ - ள். இவையும்பிறவுமாகிய அக்கூடலிடத்து ஆர்க்குமொலியெல்
லாம் கார்க்கடலொலிபோல ஒலித்து எதிர்கொள்ளாதலாலே முன்புழந்த
வருத்தமெல்லாம் நீங்கி,

கருக - கருசு. குாவமும் வருளமுங் கோங்கமும் வேங்கையு

மாவமு நாகமுந் திலகமு மருதமுந்

சேடலுஞ் செருந்தியுஞ் செண்பக வோங்கலும்

பாடலந் தன்னொடு பன்மலர் விரிந்து

இ - ள். கரையின்புறவாயெங்கும், குரவும் மகிழும் கோங்கும் வேங்
கையும் வெண்கடம்பும் சுரபுள்ளையும் மஞ்சாடிமரமும் மருதும் உச்சிச்செ
லுந்திலும் செருந்தியும் சண்பகமரமும் ஆகியவிலை பாதிரியுடனேபலவகை
மலரும்விரிந்து சூழ்ந்தவை மீதுறித்த பூந்தகிலாகவும்,

கருநு - கசு0. குருகுந் தளவமுங் கொழுங்கொடி முசுண்டையும்
விரிபல ரதிரலும வெண்கட தாளமுங்
குடசமும வெதிரமுங் கொழுங்கொடிப் பகன்றையும்
பிடவமு மயிலையும் பிணங்கரின் மணந்த
கொடுங்கரை மேகலைக் கோவை யாங்கணு
மிடைந்தசூழ் போகிய * *

இ - ள் அகையெங்கும், குருக்கத்தியும் செம்முல்லையும் முசுட்டை
யும் மோசுமல்லிகையும் வெள்ளைநறுந்தாளியும் வெட்பாடையும் மூங்கிலும்
இவற்றிறபடர்ந்த பெருங்கையாலும் குட்டிப்பிடவமும் இருவாட்சியுமா
கிய பலமலரும் விரிந்து பூங்கொடிகளநிரைபடநெருங்கிப் படர்ந்தமன்னி
னவை தனையிடைந்தசூழ்ந்த கோவையாகியமேகலையாகவுமுடைய கொ
டுங்கரையையும்,

மேகலைக்கோவை - வேற்றுமைத்தொகை. கொழுங்கொடி. விரிமல
ரெனனுமடைகலை ஏற்புழியெங்கு மொட்டுக. அம் - சாரியை.

(அரு - உரை.) குருகுமுதலியனகோட்டுப்பூ. அதிரல்-காட்டுமல்லிகை.
மயிலை - கொடிமல்லிகை.

கசு0 - கசு0.	*	*	*	*
	*	*	*	*
	*	*	*	*

கசு0. கரையின் றுதிர்த்த கவிரிதழ்ச் செவ்வாய்

இ - ள். கரைக்கணின் றுஉகுத்த முருக்கிதழாகிய செவ்வாயினையும்,

(அரு - உரை.) கவிர் - முருக்கு; மதிலுக்குப்புறமாதலால்.

ககஇ. அருவி மூலலை யணிநகை யாட்டி.

இ - ள். அருவிகீரோடு இடையறாதுவந்த மூலையாகிய நகையினைப் முடையாள்.

ககசு. விலங்குநிமிர் தொழுகிய கருங்கய னெடுங்கண்

இ - ள். குறுக்கேமறிந்தும் நெடுகவோடியுந் திரிகின்ற கயலாகிய நெடியகண்ணினையும்,

ககஎ. விரைமலர் கீங்கா வவிரதம் கூந்தல்

இ - ள். இருபக்கமும் அலைகளித்த மணமலர்கீங்காத விளங்குநின்ற கருமணலாகிய கூந்தலினையும்,

ககஅ - கஎ0. உலகுபுரம் தூட்டு முயர்பே ரொழுக்கத்துப்

புலவர் நாவிற்பொருந்திய பூங்கொடி

வையை யென்ற பொய்யாக் குலக்கொடி

இ - ள். உலகைப் பாதுகாத்ததற்குப் பலபொருள்களையும்விளைத்து நுகர்வித்தலாள் மிக்க பெரிய ஒழுக்கத்தினையுமுடையாள் ; புலவர்நாவிற்புகழ்பொருந்தியவள் ; சேர்ந்தோர்க்கு வரைவின்றி இன்பமளித்தல் திருமகனையொப்பாள் ; வையையென்று பெயர்கூறப்படுவாள் ; பருவம்பொய்யாமையானும் வேற்றவேந்து அணுகாமையானும் தென்னர்குலக்கொடியாயுள்ளவள் ;

ககக - கஎக. தையற் குறுவது தானநிற் தனள்போற்

புண்ணிய நறுமல ராடை போர்த்திக்

கண்ணிறை நெடுநீர் கரந்தன ளடக்கி

இ - ள். கண்ணகிக்கு மேல்வரும துன்பங்களைத் தான் முன்னறிந் தாள்போலத் தன்னைக்கொண்டு அருச்சித்தராக்குப் புண்ணியங்களைக்கொடுக்கும் நறியபூவாடையால் தனது மெய்ம்முழுதும்போர்த்துத் தனகண்மல்கிவின்றநீரைப் புறத்திடின அதுகண்டு வருந்துவா ரென்று உள்ளடக்கி,

நெடுநீர் - மிக்கநீர். அடக்கவெனத்திரிக்க

(அரு - உரை.) வையையென்னுமகன்மலராகிய ஆடையை முட்டாக்கிட்டு. கண்ணிறைநெடுநீர் - கண்ணிடத்திறிறைந்தநெடுநீர் ; இடம்நிறைந்த மிக்கநீரையடக்கி ; கண்ணீரென்றுந்தெரிவது.

கஎச - கஎரு. புனல்யா தன்றிது பூம்புனல் யாறென

வனகடை மா தரு மையனுந் தொழுது

இ - ள். அங்ஙனம்போர்த்த பூவாற் புனல் மறைதலின் இது புனல் யாறன்று பூவாறென்று புகழ்ந்த மா தரும் கொழுநனுந் தொழுது,

களக - கஅ0. பரிமுக வம்பியுங் கரிமுக வம்பியு
மரிமுக வம்பியு மருந்துறை யியக்கும்
பெருந்துறை மருங்கிற் பெயரா தாங்கண்
மா தலுத் தாட்டியொடு மரப்புணை போகித்
தேமலர் நறும்பொழிற் றென்கரை யெய்தி

கக. — புறஞ்சேரியிறுத்தகாலை.

உக.

இ - ள். ஓடக்கோலுக்கு நிலைத்தலரியதுறையிற் சென்றோரைச் செனு
த்தும் குதிரைமுகவோடமும் யானைமுகவோடமும் சிங்கமுகவோடமும்
ன்னும் இவற்றினேறிப் பலர்போகும் துறையிற்போகாது அதற்கயலதாகிய
துறையிலே கவுந்தியடிசளுடனே மரப்புணையிலேபோகி மதநாறமலரை
புடைய சோலைபொருந்திய தென்கரையிற் பலர்செல்லாததோரிடத்தே
சென்றெய்தி யென்க.

முன்னர், *‘வம்பப் பரத்தை வறுமொழி யாளனோடு’ சாபமுறுதலின்,
ஈண்டு, மருங்கினென்றார்.

(அரு - உரை.) மரப்புணை - கட்டுப்புணையில்; ஓடத்திற்பலருமேறுவா
ராதலால் தாங்கள்மூவரும் தனியே மரப்புணையிலே போனார்களெனக்
கொள்க.

கஅக - கஅங். வானவ ருறையு மதுரை வலங்கொளத்
தானனி பெரிதுந் தகவுடைத் தென்றங்
கநயினை யுடுத்த வகழ்சூழ் போகி

இ - ள். தேவர்களுறையும் மதுரையை வலங்கொண்டுசென்றால் மிக
வும்பெரியதாகிய புண்ணியத்தை புடைத்தென் றெண்ணி அழித்தற்கரிய
யினை சூழ்ந்த கிடங்கின்புறத்தைச சூழ்போந் தென்க.

யினை - காவற்காடு ; கட்டுவேலியுமாம்.

கஅச-கஅஅ. கருநெடுங் குவளை யு மாம்பலுங் கமலமுந்

தையலும் கணவனும் தனித்துற துயர
மைய மின்றி யறிந்தன போலப்
பண்ணிர் வண்டு பரிந்தனைத் தேங்கிச்
கண்ணிர் கொண்டு காலுற நடுங்க

இ - ள். குவையும் ஆம்பலும் கமலமும், தையலும் கணவனும் மேல்
தனித்துறந்துயரத்தைத் தாம் தெளிய அறிந்தனபோல வண்டிகள் இரங்
கும் பண்ணிர்மைபைக்கொண்டு பரிந்தேங்கியழுது கண்ணிரைக்கொண்டு
காலுறநடுங்காநிற்க வென்க.

கண்ணிர் - களளாகிய நீரொளவுமாம். காலுற - கால்லேயுறவெனவும்,
காற்று உறுதலாலெனவுமாம். அறிந்தனபோல நடுங்க வென்க. ஏங்கியெ
ன்னும் செய்தெனெசசம் ஈடுங்கவென்னும் பிறவினை கொண்டுமுடிந்தது.
கஅக - கக0. போருழந்தெடுத்த வாராயி னெடுங்கொடி.

வாரலென் பனபோன் மறித்துக்கை காட்ட

இ - ள். மாற்றார்வருந்தப் போர்தேய்த்தெடுத்த புறமதிற்றலையின்
கொடிகள் இவரை இந்நகரில் வாராதொழியினென்பனபோல் தம்மையின்
மறித்துக்காட்ட வென்க.

அன்றி வாரலென்பார்கையின் தன்மைபோ லெனவுமாம்.

(அரு - உரை.) ஆரெயில்நெடுங்கொடிமேற் காற்றடிக்க அசைகின்ற
வை வாராதேயென்பனபோல மறித்துக்கைகாட்ட = கோவலனை இங்குவா
ராதேபோவென்று கைகாட்டினாற்போன்றன.

* காடுகாண்காலை, ௨௧௯.

உச

சில ப்பதி க்ா ர ித் .

நகக-கக௯. புள்ளணி கழனியும் பொழிலும் பொருந்தி
வெள்ளநீர்ப் பண்ணையும் விரிநீ ரேரியுங்
காய்க்குலைத் தெவரும் வாழையுங் கமுஞ்
வேய்த்திரட் பநதரும் விளங்கிய விருககை
யறமபுரி மாந்த ரன்றிச சேராப

புறஞ்சிறை முதார்பு புக்கனா புரிந்தென.

இ - ள். பறவைகளாலழகுசெய்யப்பட்ட ஏரியும் பண்ணையும் கழனி யும் சோலையும் தெவகும் கமுகும் வாழையும் வேழத்திராளாலிட்டபட்ட த ண்ணீர்ப்பந்தர்களும் பொருந்திவிளங்கிய முதார்புமமதிவிடத்ததாகி அற த்தைப்பிரியும் தபோதனான்றிப் பிறாசேரப்படாத டறஞ்சேரியிலே தாம கருதிவந்தகோட்பாட்டிலே மனம்புரிந்து புககா ரென்க

இது கீழ்க்கிணையாயிரு அயலதோ முனிவரிருப்பிடம் புரிந்துபுக் காரெனப் பொதுமையாறகூறினமையின், முன்னர் நாடுகாணகாலைதக்கண ணை, **“அறிவனை யேந்த . ஒன்மீய வுள்ள முடையேன்”* எனபதமுற கவுந்தியடிகளும் அறிவனைப் புரிந்து புக்கா ரென்க பண்ணை - தோட்டங் களும், ஓடைகளும்.

இது நிலைமணடிலவாசிரியப்பா

(கு - பு) வேழம் - மூங்கிலு. தபோதனா - கவந்தைச்செலவமாக வுடையவர், முனிவா அறிவன் - அருகக்கடவு ரு புரிந்து - விருப்பத்தோ மிகருதி. எல்லாவடிகளும் ஈரசைநாறகோடிகாராஈந்ததல, நிலைமணடில வாசிரியப்பாவினிலக்கணம்.

புறஞ்சேரியிறுத்தகாலை முதறி மறு

* நாமிகாண்காலை, இள-இக.